

Gudrības pūce ģimnāzijā

● Preiļu Valsts ģimnāzijas direktore Ligita Pauņa, audzēkņi Kaspars Čaunāns (no kreisās) un Jānis Timošenko lepnī par skolas panākumiem un iekļūšanu skolu reitingu tabulas pirmajā trijniekā. Uz Gudrības pūces spārņa plāksnīte ar Preiļu Valsts ģimnāzijas nosaukumu piestiprināta pirmo reizi. Foto: M. Rukosjuvs

Preiļu Valsts ģimnāzija par mācību rezultātiem 2002./2003. mācību gadā skolu reitingā saņēmusi augstāko apbalvojumu – Gudrības pūci un atzīta par trešo labāko pilsētas skolu grupā.

Skolu reitingu veido Draudzīgā aicinājuma fonds, vērtējot skolēnu sasniegumus mācību valsts olimpiādēs, konkursos un zinātniskajos darbos. Skolas tiek vērtētas trijās grupās: republikāniskās, pilsētu un lauku skolas. Arī balvas ir triju pakāpju. Zelmākā ir Cēriņu balva – diploms, ko piešķir četrām sko-

lām, kas reitingā ieņem 6.-10. vietu. Vidējā ir Gandarījuma balva – Globuss, ko saņem 4.-5. vietas ieguvēji, bet augstākā ir Gudrības pūce. Katrā no skolu grupām to piešķir trijām labākajām.

Preiļu Valsts ģimnāzija arī iepriekšējos gados ir bijusi starp desmit labākajām skolām.

Skolu reitinga balvas tika pasniegtas svinīgos apstākļos Nacionālajā operā. Piedalījās izglītības un zinātnes ministrs Kārlis Šadurskis, kā arī daži no iepriekšējiem izglītības ministriem, uzstājās operas mākslinieki. Saņemot Gudrības pūci devās Preiļu Valsts

ģimnāzijas direktore Ligita Pauņa, Preiļu novada domes priekšsēdētājs Jānis Egliņis un ģimnāzijas 2. dabas kursa audzēkņi Jānis Timošenko, kura panākumi valsts mēroga olimpiādēs veicināja balvas piešķiršanu. Vienlaikus tika pasniegti arī goda raksti pašvaldībām par izglītības atbalstīšanu.

Jānis Timošenko matemātikas valsts olimpiādē guva otro, fizikas olimpiādē trešo vietu, bet atklātajā matemātikas olimpiādē ierindojās otrajā, ķīmijā trešajā vietā, savukārt fizikā guva atzinību. Jānis uzskata, ka uzvaras lielā mērā ir arī viņa skolotāju no-

pelnis. Matemātiku viņam māca Ligita Pauņa, ķīmiju Valentīna Pastare, bet fiziku Eleonora Bleive.

Kaspars Čaunāns, 3. vispārīgā kursa audzēkņis otrās pakāpes diplomu guva zinātniski pētniecisko darbu konferencē ar darbu «Biodīzeldegviela».

Teicamus rezultātus mācību priekšmetu olimpiādēs guva arī bijušie treškursnieki Zigmārs Strods, Jūta Martīnova, Jānis Elsts, Jānis Ivdris, palīdzot skolai ieņemt augsto vietu reitinga tabulā.

L.Rancāne

Pieteikti grozījumi noteikumos

«Kārtība, kādā piesakāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu precī vai pakalpojumu un organizējama preces vai pakalpojuma ekspertīze»

Valsts sekretāru sanāksmē Ekonomikas ministrija pieteica izskatīšanai Ministru kabineta noteikumu projektu «Grozījumi Ministru kabineta 2002. gada 28. maija noteikumos nr. 197 «Kārtība, kādā piesakāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu precī vai pakalpojumu un organizējama preces vai pakalpoju-

ma ekspertīze».

Grozījumi noteikumos izstrādāti, lai precizētu atsevišķus jautājumus, kas saistīti ar patērētāja prasījuma pieteikšanu, kā arī paredzot kārtību, kādā patērētājs var patstāvīgi pieteikt ekspertīzi. Ministru kabineta 2002. gada 28. maija noteikumos nr. 197 nepieciešams grozīt arī, lai padarītu tajā esošās prasības

skaidrākas un saprotamākas patērētājam.

Noteikumu projekts nodrošinās iespējami ātru un kvalitatīvu patērētāju sūdzību izskatīšanu par līgumam neatbilstošām precēm vai pakalpojumiem.

Projekts nodots saskaņošanai Finanšu, Tieslietu, Satiksmes, Veselības, Zemkopības ministrijā, Eiropas integrāci-

jas birojā, Latvijas Pašvaldību savienībā, Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, Patērētāju interešu aizstāvības asociācijā, Latvijas Tirdzniecības asociācijā.

A.Freidenfelds,
Komunikācijas
departamenta vadītāja
vietnieks

● Līvānu novadā

⇒ 2. lpp.

● Trešdienas intervija ar Preiļu rajona bērnu un jauniešu centra direktores vietnieci Ilgu Peisenieci

⇒ 3. lpp.

● Zemkopības ministrija izstrādājusi noteikumu projektu par piena kvotu sadali

⇒ 4. lpp.

● Kā dzīvo invalīdi Līvānu novada Rožupes pagastā

⇒ 6., 7. lpp.

● Policijas ziņas

⇒ 10. lpp.

● Sports

⇒ 9. lpp.

● Sludinājumi, reklāma

⇒ 12. lpp.

Preiļu rajons – tūrismam draudzīga pašvaldība

Preiļu rajona padome saņēmusi oficiālu atbildi no Latvijas Tūrisma aģentūras par to, ka valsts konkursa «Tūrismam draudzīga pašvaldība» pirmajā kārtā Latgales reģionā Preiļu rajons ir atzīts par uzvarētāju. Ekspertu komisija ir iepazīsinies ar tūrisma informācijas centra darbu, pabijusi viesu mājās, devusies pa velomaršrutu, iepazīstot Preiļu rajonu. Otrajā kārtā padarītais būs jāsalīdzina ar citu valsts reģionu tūrisma speciālistu veikumu.

Pēc mēneša nāks klajā jaunais buklets par Preiļu rajonu

Tiek izdarītas pēdējās korekcijas un drīzumā nāks klajā jaunais buklets par Preiļu rajonu. Informācija būs lasāma latviešu, krievu un angļu valodā. Tiks iespiesti 1000 eksemplāri, paredzot iespēju, ja būs pieprasījums un atļaus finansējums, iespiest arī papildtirāžu.

Kultūras mantojums – fotogrāfijās

Tuvākajā laikā Preiļu rajona padome gatavojas pieņemt lēmumu par kultūras mantojuma saglabāšanas programmu, kas būs iespējama, pateicoties atbalstītajam projektam par kultūras mantojuma fotofiksāciju. Rajona padomes aicinājumam atsaukušies trīs fotogrāfi – Jānis Magdalenoks no Līvāniem, Gunārs Vilcāns un Igors Pličs no Preiļiem. Paredzēts, ka jau šoruden fotogrāfijās tiks fiksēti 736 objekti, kas kopumā veidos albumu. Šim nolūkam Latvijas Kultūrkapitāla fonds piešķir 500 latus, līdzfinansējumu paredzējusi arī Preiļu rajona padome. Šāds projekts Latgalē pagaidām ir vienīgais.

Rajona padomes ēkai – jauns jumts

Nesen beidzies jumta remonts Preiļu rajona padomes ēkai. Vecā jumta seguma nomaīņa pret rānīlas klājumu, ventilācijas lūku nomaīņa, notekcauru un sniega barjeras ierīkošana izmaksājusi nedaudz vairāk kā 14 tūkstošus latu. Šie līdzekļi ņemti no šī gada budžetā izpildinstitūcijas darbam paredzētā finansējuma. Remontu veica SIA «Latgales jumti».

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Godina latviešu svēto

Tūkstošiem pareizticīgo pagājušās nedēļas nogalē piedalījās reliģiskās ceremonijās, kas bija veltītas par svēto atzītā Latvijas pareizticīgo baznīcas arhibīskapa Jāņa Pommera (1876-1934) pārapbedīšanai. Kristieši ir īpaši priecīgi, jo viņi var tagad pielūgt pirmo svēto – latvieti. Tiek uzskatīts, ka J.Pommeru 1934. gadā noslepkavoja komunistu agenti. J.Pommerā mirstīgās atliekas ievietoja Maskavā darinātā apzeltītā šķirstā un sestdien Latvijas pareizticīgo baznīcas garīdznieki pa Brīvības ielu šķirstu ar svētā Jāņa mirstīgajām atliekām pārnesa uz Kristus piedzimšanas katedrāli Esplanādē. Tik krāšņu baznīcas tradīcijās ieturētu procesiju rīdzinieki pēckara Latvijas vēsturē redzēja pirmo reizi.

J.Pommers nav abstrakta personība, bet reāls cilvēks, kas grūtajos laikos pēc Pirmā pasaules kara spēja kopā savākt Latvijas pareizticīgo tautu un izveidot no Maskavas autonomu baznīcu. Jāpiebilst, kaut gan pēc nāves svētā piši netika iebalzamēti, šodien liķis nav sadalījies, un arhibīskaps izskatās kā dziļā miegā aizmidzis. Pareizticīgo baznīca uzskata, ka svētā mirstīgo atlieku nesatrūdēšana liecina par to, ka viņš ir bijis īpaši pietuvināts Dievam.

Šmuce «Jauno laiku» maciņā

Partijas «Jaunais laiks» finanšu dokumentos par 2002. gadu atklājušās būtiskas neskaidrības, proti, partijas finansiālās darbības deklarācijā uzrādīta par aptuveni 100 000 latu mazāka summa, nekā partija iepriekš deklarējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam publicēšanai internetā. Tomēr birojs informē, ka vismaz divi cilvēki partijai ziedojusi svešu naudu. Ja tas atbilst patiesībai, ir pārkāpts likums par politisko organizāciju finansēšanu. Jāatgādina, ka Zaļo un zemnieku savienība pašlaik izvēlās no šādā ceļā iegūto līdzekļu atdošanas valstij, bet «Jaunā laika» līderi «nesaprotamos» ziedojumus nosauca par kristālskaidrās partijas provocēšanu, bet premjers Einars Repše iestājas par ziedotāju atbildības pastiprināšanu.

Kas notiek ar ievestajiem kaulu miltiem?

Tā jautā lasītāji. Pirmkārt, pēc dienesta izmeklēšanas rezultātiem un sarunas ar vides ministru Raimonu Vējonu Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes direktora vietnieks Andris Kalniņš, kurš bija devis atļauju ievest Latvijā kaulu miltus, iesniedzis atlūgumu. Vides ministrija nav konstatējusi tišu ļaunprātību Kauliņā rīcībā, tikai dokumenti «netīrības» ievēšanai izsniegti nepamatoti un upurējot Kauliņš tikai aiz pavisam atļāva no Horvātijas ievest 4000 tonnas kaulu miltus, kurus nelikumīgi bija paredzēts sadedzināt Rīgā un Rēzeknē. Vēl vairāk, tikai aiz pavisam bija plānots uzbūvēt divas kaulu miltu dedzinātavas un Rēzeknē pat aiz pavisam tika nopirkta zeme šī projekta īstenošanai. Vides ministrija uzskatīja, ka par šo pārkāpumu Kauliņu vienkārši vajadzēja pazemināt amatā uz laiku līdz trim gadiem, bet Kauliņš uzņēmās morālu atbildību un iesniedza atlūgumu.

Kaulu miltu ievēšanas atļauja ir anulēta no tās izdošanas dienas, bet eksportētājam līdz 30. novembrim uzdots izvest atkritumus no valsts.

Ziņas sagatavoja T.Elste

LĪVĀNU NOVADĀ

NOVADA DOMĒ

Kārtējā Līvānu novada domes sēde notika 2. oktobrī.

Atslēdz apkuri dienesta viesnīcā

Dome nolēma atļaut Līvānu pašvaldības uzņēmumam «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» atslēgt centralizēto siltumapgādi dienesta viesnīcā Smilšu ielā 3 trešajā un ceturtajā stāvā. Šāds lēmums pieņemts tāpēc, ka dzīvojamās telpas šajos stāvos netiek apdzīvotas. Dome noteikusi, ka līdz 31. oktobrim komunālās saimniecības uzņēmumam jāveic savstarpējie norēķini ar domi par siltumenerģijas izmantošanu Smilšu ielā 3.

Reorganizēs komunālās saimniecības uzņēmumu

Pašvaldības uzņēmums «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» tiks pārveidots par statūtsabiedrību, kā to paredz likums «Par pašvaldībām», «Par uzņēmējdarbību» un «Par valsts un pašvaldību uzņēmumu pārveidošanu statūtsabiedrībās». Uzņēmums turpmāk būs sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kurā pašvaldība ir pamatkapitāla daļu turētāja. Uzņēmuma direktoram Aleksandram Jevdokimovam uzdots izveidot inventarizācijas komisiju inventarizācijas veikšanai pēc stāvokļa 2003. gada 1. novembrī. Reorganizācijas procesa koordinēšanai izveidota komisija, kuras uzdevums ir iesniegt Līvānu novada domei apstiprināšanai pašvaldības uzņēmuma «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» slēguma bilanci un izstrādāt nepieciešamos dokumentu projektus līdz 2003. gada 19. novembrim.

Sāk uzstādīt atkritumu konteinerus

Sakarā ar pāreju uz sadzīves atkritumu savākšanas konteineru sistēmu Līvānu pilsētā, dome devusi atļauju atkritumu konteineru uzstādīšanai Daugavpils ielā 17

sešpadsmit kvadrātmetru lielā laukumā. Dome arī akceptējusi dzīvokļu un komunālās saimniecības ieceri veidot šādus laukumus pilsētas dzīvojamajos mikrorajonos un atļāvusi atkritumu konteineru laukumu labiekārtošanas būvprojekta izstrādi Līvānos Daugavpils ielā 17, Rīgas ielā 134, Rīgas ielā 158, Rīgas ielā 45, Raiņa ielā 1, Zaļajā ielā 10, Rīgas ielā 42a, Sporta ielā 3b, Sporta ielā 5, Sporta ielā 7, Saules ielā 12b, Rīgas ielā 34a, Rīgas ielā 35, Avotu ielā 1b, Rīgas ielā 10a, Zaļajā ielā 2 un Zaļajā ielā 21. Lai realizētu pilnīgu pāreju uz atkritumu savākšanu konteineros, pašvaldībai kopumā nepieciešams iegādāties ap 150 konteineru.

Slēdz telpu nomas līgumus

Trenerei Jeļenai Djatlo atļauts slēgt nomas līgumu par sporta zāles Lāčplēša ielā 28 izmantošanu aerobikas nodarbībām laika posmā līdz 2004. gada 31. maijam otrdienās un ceturtdienās no plkst. 19.30 līdz 20.30, nosakot nomas maksu par sporta zāles izmantošanu Ls 0,50 un PVN 18% par vienu stundu skolēnu grupai un Ls 1,50 un PVN 18% par vienu stundu pieaugušo grupai. Par šīs pašas zāles izmantošanu pirmdienās un trešdienās no plkst. 17.30 līdz 20.30 laika periodā līdz 2004. gada 31. maijam tiks slēgti nomas līgumi ar sporta klubu «LTCS» (tekstā nodarbināts). Nomas maksa - Ls 0,50 un PVN 18% par vienu stundu.

Nems kredītu kurināmā iegādei

Lai nodrošinātu apkuri 2003./2004. gada apkures sezonā Līvānu pilsētā, tiks nēmts kredīts Valsts kasē 60 000 latu apmērā ar Valsts kases noteikto procentu likmi, veicot apmaksu 28 000 latu apmērā līdz 2004. gada 10. septembrim un Ls 32 000 apmērā līdz 2004. gada 9. novembrim, paredzot apmaksu no domes budžeta līdzekļiem

(Ls 60 000 ir pašvaldības iestāžu apkures izdevumi 2003./2004. gada sezonā).

Piešķir lietošanā zemi

Kādam Līvānu iedzīvotājam piešķirta papildus lietošanā zeme 119 kvadrātmetru platībā Parka ielā dzīvojamās mājas un saimniecības ēku uzturēšanai. Savukārt kādam Rožupes pagasta iedzīvotājam pastāvīgā lietošanā piešķirts zemes gabals 11 hektāru platībā.

Apstiprināti maksas pakalpojumi

Līvānu novada Turku pagasta Jaunsilavas bibliotēkas Sabiedriskā interneta pieejas punkta datora izmantošana maksās Ls 0,20 par vienu stundu, datora izmantošana (ārzesmes) — Ls 0,07 par 1 Mb. Savukārt Līvānu bērnu un jauniešu centra sabiedriskā interneta izmantošana (Latvija) bērniem līdz 18 gadiem būs Ls 0,20 un PVN 18% par vienu stundu, bet jauniešiem, kas vecāki par 18 gadiem, — Ls 0,41 un PVN 18% par vienu stundu. Interneta izmantošana (ārzesmes) maksās Ls 0,15 un PVN 18% par 1 Mb.

Saglabā līdzšinējo pulciņu dalības maksu

No 2003. gada 1. septembra apstiprināta vecāku dalības maksa Ls 0,50 par vienu bērnu mēnesī 2003./2004. mācību gadā Līvānu bērnu un jauniešu centra ādas un papīra plastikas, pinēju, floristikas, šūšanas modelēšanas, mīksto rotaļlietu izgatavošanas, tamborēšanas, izšūšanas, ritmikas pulciņā un klubiņā «Kopā labāk». Vokālajā ansamblī «Spurgaliņš» (jaunākā grupa) un frizieru pulciņā dalības maksa noteikta Ls 1 mēnesī.

Izmaiņas pamatkapitālā

Pašvaldības uzņēmuma «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» bilanci uzņemta universālā atkritumu savā-

cējmašīna «Volvo FL 6», kuras vērtība Ls 7800. No šī uzņēmuma bilances noņemta privatizēto dzīvokļu vērtība Ls 40 762. Apstiprināts dzīvokļu un komunālās saimniecības pamatkapitāls 2003. gada 30. septembrī — Ls 1 857 215.

Darba grupa vērtēs situāciju

Izveidota darba grupa situācijas izvērtēšanai, kuras rezultātā virkne no bijušās paju sabiedrības «Rožupe» bilanci esošajiem sociālās un komunālās saimniecības objektiem netika pārņemti Rožupes pagasta padomes un vēlāk Līvānu novada domes bilanci. Izvērtēs situāciju, kāda izveidojusies ar pašvaldības īpašumā pārņemto bērnu darzu Rožupē. Minētā rezultātā pašvaldībai ir nodarīti ievērojami materiālie zaudējumi, tādēļ pēc deputāta Jāņa Klauža priekšlikuma tikai izveidota darba grupa situācijas izvērtēšanai. Tās sastāvā darbosies trīs deputāti: Jānis Klauzs, Jevgēnija Reinbaha un Valdis Anspaks. Novērtējums jāveic līdz 15. oktobrim un materiālus jāiesniedz finanšu komitejā.

Lemj par bijušo bibliotēkas ēku

Tā kā pašvaldība vēlas saglabāt bijušās bibliotēkas ēku Rīgas ielā 110 savā īpašumā, domes sēdē tikai lemts par šo telpu tālāko izmantošanu. Bijušās bibliotēkas ēkas otrajam stāvam dome noteica izglītības iestādes ēkas statusu. Otrā stāva telpas ar atsevišķu ieeju mezzglu, kāpņu telpu un sanitāro mezzglu nodotas Līvānu bērnu un jauniešu centra rīcībā. Noteikts, ka telpu izmantošanas uzsākšana pieļaujama tikai pēc remontdarbu veikšanas un atļaujas saņemšanas no atbilstošajām institūcijām. Nolemts rīkot nomas tiesību izsoli par ēkas pirmā stāva telpām.

Informāciju sagatavoja
G.Kraukle

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astonas reizes mēnesī
(trešdien, sestdien).

Veselības konkurss «Vitamīns»

Labākās zināšanas konkursā «Vitamīns» par veselīgu dzīves veidu uzrādīja Līvānu 1. vidusskolas 7.b klases komanda «Kamikadzes».

Līvānu bērnu un jauniešu konsultatīvais centrs «Paspārne» kopā ar jauniešu iniciatīvas atbalsta centra «Sava kabata» brīvprātīgajiem jauniešiem rīkoja veselības konkursu «Vitamīns». Aicināju-

mu piedalīties konkursā saņēma novada skolu 7. klases.

Konkursa pirmajā kārtā skolēniem vajadzēja sagatavot plakātus par tēmu «Esmu vesels – esmu laimīgs». No iesniegtajiem plakātiem trīs darbi tika atzīti par labākajiem. To autori – Līvānu 1. vidusskolas 7.a, 7.b un 7.c klases skolēni – tika aicināti uz konkursa otro kārtu.

No katras klases konkursā sacentās viena komanda, kas

sastāvēja no trim zēniem un trim meitenēm. Katra komanda iepazīstināja ar saviem nosaukumiem un rādīja sagatavotos mājasdarbus. 7.b klase bija «Kamikadzes», 7.a — «Bārbijas bez Ke-niem», bet 7.c klases komanda — «Vitamīni». Konkursa dalībniekiem nācās uzrādīt zināšanas, atbildot uz viktorīnas jautājumiem par veselīgu uzturu, higiēnu, sportu, atkarības vielām. Tēma tika no-

teikta, uzgriežot laimes ratu. Pēc tam sekoja piedalīšanās sportiskās, atraktīvās stafetēs: apelsīnu mizošanā, piena dzeršanā ar salmiņu, dejošanā uz avīzēm un tamlīdzīgi.

Saskaitot iegūtos punktus, žūrija noteica uzvarētājus. Konkursa «Vitamīns» uzvarētāju titulu un sponsoru sagādātās balvas ieguva Līvānu 1. vidusskolas 7.b klases komanda «Kamikadzes».

L.Rancāne

TREŠDIENAS
INTERVIJA

«Vienmēr esmu gribējusi strādāt *namīnā*. Te ir vieta, kur visi var darīt to, kas viņiem patīk – no idejas līdz gala rezultātam,» tā par Preiļu rajona bērnu un jauniešu centrā aizvadītajiem četrpadsmit darba gadiem saka *namīna* direktores vietniece ILGA PEISENIECE. Ar to viņa, šķiet, nedomā tikai bērnus, kas dažādos pulciņos attīsta savas jaunrades spējas, bet arī pedagogus. Ilga pati te jūtas kā zivs ūdenī, vienmēr aizņemta un steidzīga, vienmēr smaidoša un valodīga.

● Šajā bērniības fotogrāfijā Ilga vēl redzama viena pati. Pēc tam tajās parādījās māšele Gaida, vēlāk arī brālūks Jānis.

«Jūtos atbildīga par tiem, kam palīdzu»

— Tu esi pedagogs, bet strādā *namīnā* nevis skolā?

— Mana specialitāte ir sociālais pedagogs – pagaidām vēl diezgan reta mūsu rajonā, bet ļoti vērtīga. Arī pašreizējā darbā bērnu un jauniešu centrā man iegūtās zināšanas ļoti noder.

Kāpēc es izvēlējos šo nozari? Bija daudz jautājumu, uz kuriem meklēju atbildes. Divdesmito gadu sākumā (1993. gadā – red.) radās iespēja studēt sociālā darba un sociālās pedagogijas augstskolā «Attīstība». Tas bija pirmais gads, kad Latvijā sāka sagatavot šāda veida speciālistus, bez tam augstskolā bija privāta mācību iestāde.

Mani ļoti pārsteidza atmosfēra, labvēlīgā attieksme pret studentiem. Arī sociālā pedagogija, ko mācījās, bija apgūt, – jauna un nezināma lieta, par ko manā rīcībā bija visai minimāla informācija. Kad aizbraucu un apjautājos, ko tad īsti piedāvā studēt, sapratu, ka es to visu gribu zināt. Piemēram, tādi priekšmeti kā psihoterapija, personības attīstības psiholoģija un tā tālāk, tas mani vilināja.

Ne mirkli nenožēloju savu izvēli arī tāpēc, ka iepazinos ar izciliem pasniedzējiem. «Attīstības» rektore Lidijsa Šilņeva – ārkārtīgi stipras gribas sieviete, kura nebeidās riskēt. Cik zinu, viņai dzīvē nav viegli klājies, bet viņa uzdrošinājās bez labām svešvalodas zināšanām braukt uz ārzemēm, mācīties un atgriešanās spēja izveidot mācību iestādi un veiksmīgi to vadīt. Psihologs Viesturs Renģe arī bija fascinojoša personība, kura lekcijās visi klausījās valējām mutēm. Arī citu, klausīties vien bija par maz, visu vajadzēja pierakstīt, jo mācību grāmatu nebija.

— Vai tu pati arī esi stipras gribas cilvēks?

— Nūu... laikam tomēr esmu nevis stipra, bet pacietīga. Ja esmu ko izdomājusi, cenšos izdarīt līdz galam.

— Kas ietilpst sociālā pedagoga darbības lokā?

— Sociālajiem pedagogiem jāstrādā katrā bāriņtīkšā un katrā pagasttiesā, ideālā variantā – arī katrā skolā. Bet tāda situācija pie mums būs vēl ne tik drīz. Cita lieta ir psihologi, kas pašlaik strādā praktiski visās rajona skolās un veic izpēti uz vietas. Kopā ar sociālo pedagogu veidojas ļoti vajadzīgs tandēms, kura darbs dod atbalstu klašu audzinātājiem, bērniem un vecākiem.

Nav tiesa, ka sociālais pedagogs strādā tikai ar bērniem, kas slikti mācās vai nejauki uzvedas. Sociālais pedagogs strādā ar visiem, arī ar pieaugušajiem. Situācijas ir dažādas, nav teikts, ka ģimene, kurā vecāki ir bezdarbnieki, pieskaitāma pie nelabvēlīgajām. Var būt arī ideālas attiecības, bet bērnam klājas ļoti grūti. Šādā gadījumā psihologs nepalīdzēs, te jānāk talkā sociālajam pedagogam. Daudzas lietas jāizrunā aplinkus gan ar tēvu un māti, gan ar skolo-tājiem. Visbiežāk problēmas nav bērnos, bet tieši vecākos un vidē, kurā bērni dzīvo. Ja ģimenē viņi

jūtas ne sevišķi vajadzīgi, par kādu bērna pašnovērtējumu tad var runāt? Ja ar dēlu vai meitu viņa tuvākie cilvēki nav rēķinājušies, viņa viedokli nav uzklusījuši, arī skolā savu vienaudžu vidū bērns jūtas tāpat – nevienam nevajadzīgs.

— Kā tu pielieto savas sociālā pedagoga zināšanas?

— Mani bieži aicina lasīt lekcijas skolas un klases vecāku sapulcēs. Pēdējo gadu laikā esmu bijusi lielākajā daļā rajona skolu. Mēģinu vecākiem stāstīt to, ko pati zinu, kas man liekas pieņemams. Ir gluži vai abecēsi lietas, ko it kā zinām, bet dzīvē neizmanojam. Mēs nevaram būt ideāli vecāki, jo tādu droši vien nav, bet mēs varam censties būt pietiekami labi. To arī mēģinu savās lekcijās uzsvērt.

— Vai klausītājiem tevis teiktajā ir daudz atklājumu?

— Nezinu, vai tie ir atklājumi, drīzāk gan lietas, par kurām cilvēki nav aizdomājušies. Piemēram, par bērna statusu ģimenē – vai tas ir jaunākais, vidējais vai vecākais bērns. Par to pagaidām ir ļoti maz runāts, taču izrādās, ka no tā, kādā statusā šis bērns bijis savu vecāku ģimenē, atkarīgs, kā veidojas viņa attiecības skolā, sabiedrībā, vēlāk arī paša ģimenē attiecības ar dzīvesbiedru. Pēc lekcijām daudreiz esmu dzirdējusi apmēram šādu frāzi – tagad es beidzot saprotu, kāpēc tā notiek, kāpēc man gribas savu jaunāko māsu pamācīt, kā dzīvot...

Vecākie bērni parasti jūtas vairāk atbildīgi. Ja, piemēram, man (arī es biju vecākais bērns ģimenē) Rīgā tramvajā kāds jautā pieturu, kurā viņam jāizkāpj, es jūtos atbildīga, lai viņš nepabrauc garām. Svešs cilvēks taču, kāda gan man par viņu daļa? Bet nekā, jūtos atbildīga par to, kuram esmu palīdzējusi.

— Tu teici, ka esi vecākā meita ģimenē. Pastāsti par savu bērniību.

— Man, mātai Gaidai un jaunākajam brālim Jānim bija laimīga bērniība. Vecāku attieksme bija absolūti vienāda pret visiem, nejutām, ka kādam būtu vairāk pienākumu vai kurš tētim un mammai būtu mīlāks. Mēs nekad neesam kašķējušies un pļēsušies. Īpaši jaukas attiecības mums kopš bērniības izveidojās ar brāli, jo viņš bija jaunākais, tāpēc bija jāpasaargā, jāpažēlo. Ar mūsu bijām labas draudzenes, labi viena otru sapratām gan bērniībā, gan tagad.

Joprojām bieži tiekamies, esam kopā gandrīz katras brīvdienas. Kad svētdienu vakaros jābrauc no Līvāniem, kur dzīvo Gaida un Jānis, uz Preiļiem, paliek mazliet skumīgi. Jūtu, ka manas saknes ir tur, dzimtajā pusē, lai gan Preiļus par savām mājām uzskatu jau divdesmit gadus. Te ir mana ģimene, te ir mans darbs. Reizēm ar skaudību skatos uz kolēģēm, kurām tepat netālu dzīvo vecāki, brāļi, māsa. Laikam jau cilvēkiem ir raksturīgi vēlēties būt tur, kur jūties vislabāk.

● Vai kāds ir redzējis Ilgu nīgru un dusmīgu? Nē. Varbūt kādreiz tikai mazliet skumīgu. Saulainais skats uz dzīvi ir viena no viņas raksturīgākajām īpašībām. Foto: M. Rukosjevs

● Ilga (no kreisās) kopā ar saviem tuvākajiem cilvēkiem – meitu Sindu (pirmajā rindā) un māsu vīru Andri, brāli Jāni, vīru Voldemāru un māsu Gaidu. Foto no I. Peisenieces albuma.

— Iepazīstini, lūdzu, ar savu ģimeni.

— Mans vīrs Voldemārs arī ir līvānietis. Šogad esam mājās palikuši divatā, jo meita Sindu sāka studēt angļu valodu Latvijas Universitātē. Līdzīgi palika tukša...

1. septembrī vienmēr esmu gaidījusi ar prieku. Katru gadu, neskatoties uz to, ka meita jau mācījās ģimnāzijā, gāju uz skolu, bet šogad nebija, kur iet. Es neesmu greisirdīga uz savu bērnu, lieliski saprotu, ka viņai bija jābrauc projām. Tomēr šogad 1. septembris bija savādāks, skumjāks nekā citkārt. Arī Voldemārs bija tāds nedaudz satraucies, bet gan jau pieradīsim.

— Kā rit tavas dienas *namīnā*?

— Šis man ir četrpadsmitais mācību gads bērnu un jauniešu centrā. Vienmēr esmu vēlējusies šeit strādāt. Iespējams, ka te ir

kāda īpaša aura, jo visi darbinieki, kas šeit ierodas, arī paliek. Esam saraduši kolektīvā tik ļoti, ka gribas ne tikai darbdienā rītos šurp nākt, bet tikties arī brīvdienās. Paši smejamies, ka *namīnā* mūsu bērni jau lieli izauguši un mēs paši veci palikuši.

Manos uzdevumos ietilpst organizēt rajona aktivitātes skolēniem no 1. līdz 12. klasei, rīkoju pasākumus, seminārus, nometnes, kursus. Līdztekus vadu arī klašu audzinātāju un direktoru vietnieku audzināšanas darbā metodisko apvienību.

Mans mīldarbiņš ir skolēnu pašpārvalde, ar ko sāku nodarboties 1997./98. mācību gadā, kad citur Latvijā tam neviens vēl nepievērsa uzmanību. Šogad mūsu pašpārvalžu līderiem bija jau piektā nometne. Ir izveidojies stabils kods, kas veido rajona skolēnu do-

mi, plāno un organizē pasākumus, pie tam, strādā perfekti.

Tādi, gudri un enerģiski, viņi aiziet arī tālākajā dzīvē. Man prieks, piemēram, par Līgu Stankoviču, kura mācījās Vārkavas vidusskolā, bija skolas pašpārvaldes līdere, bet tagad aktīvi darbojas Tehniskās Universitātes studentu pašpārvaldē. Šovasar nometnē piedalījās Līgas jaunākā māsa Lāsma. Arī citās rajona skolās ir jauki jaunieši, uz kuriem es varu palauties.

— Vai tev vienmēr ir bijusi tik aktīva dzīves pozīcija?

— Laikam gan, citādi neprotu. Var jau noliegt un «aizmirst» pagātni, bet es tā nedaru. Savā laikā Līvānu 1. vidusskolā biju gan pionieri pulciņa, gan padomes priekšsēdētāja, darbojos komjaunatnes komitejā. Skolas gados par komunistisko ideoloģiju nedomājam, nē, mums vienkārši patika darboties.

— Vai tu nenožēlo tos gadus, ko aizvadīji komjaunatnes rajona komitejā?

— Nenožēloju, jo izgāju tādu organizatorisko skolu, ko citādi nemaz neapjaustu. Mēs iemācījāmies organizēt pasākumus, iemācījāmies strādāt ar dokumentiem. Toreiz radās daudz kontaktu, kas nekur nav pazuduši. Visās Latvijas malās satieku cilvēkus, kas man pazīstami kopš jaunības, daži ir pat Saeimas deputāti.

Ja mēs savus bērnus tagad audzinātu ar tādu patriotisma garu, kā audzināja mūs... Bet nevienu nevar vainot, jo grēkojam mēs, pieaugušie. Paši zākājāmie, paši mākam saskatīt tikai to, kas slikts. Žēl, ka mums atmiņā tik īsa, esam totāli aizmirsuši pat piecpadsmit gadus senu pagātni.

Es gan domāju, ka nemaz tik slikti nav. Mums ir daudz kā laba, tikai pašu vaina, ja neesam veiksminieku vidū. Redzi, savā laikā vieni sēdēja un caurām naktīm mācījās, taupīja, brauca uz eksāmeniem, centās beigt augstskolas, bet otri teica, ai, priekš kam man tas diploms... Jā, darbs bija, bija arī laba alga, bet tagad? Nav ne diploma, ne darba, ne algas. Kas vainīgs?..

— Vai tu esi no tiem apdomīgajiem vai riskētājiem?

— Nedomājot gan es atvarā nelēkšu. Man patīk apdomāt un izvērtēt. Ja *par* ir vairāk, tad gan – uz priekšu.

— Ko tev patīk darīt brīvajā laikā?

— Patīk lasīt, uz koncertiem iet. Patīk uz īstu teātri aizbraukt, nevis uz visizrādēm iet, jo tur ir *atmosfera*. Patīk ar meitu runāties, jau kopš viņas pusaudža gadiem patīk. Ieklausos Sindas spriedumos, rēķinos ar viņas domām.

— Ko tu novēli Sindai pasaules ceļu sākumā?

— Lai viņa izdara un sasniedz to, ko pati ļoti ļoti vēlas. Ceru, ka viņa jūtas droša par mūsu atbalstu. Lai izbauda pasauli, lai uzkrāj pieredzi, bet lai atgriežas Latvijā. Viņas mājas ir te.

L. Kirillova

LAUKSAIMNIEKIEM

Aizliedz importu no Itālijas

Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) aizliedzis Latvijā no Itālijas Republikas Sasāri reģiona ievest mājas un savvaļas cūkas un to gaļu, bet no Sardīnijas – aitas, kazas un govju sugas dzīvniekus, to kautproduktus, jo tur konstatēts klasiskā cūku mēra un aitū katarālā drudža uzliesmojums, informē PVD Sabiedrisko attiecību vadītāja Ilze Vilne.

Zemkopības ministrija izstrādājusi noteikumu projektu par piena kvotu sadali

Zemkopības ministrija (ZM) kopā ar Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padomes (LOSP) piena grupu izstrādājusi Ministru Kabineta (MK) noteikumu projektu, kas paredz īstenot ES prasībām atbilstošu piena kvotu sadales, piešķiršanas, informācijas vākšanas un administrēšanas kārtību.

Izstrādātā projekta mērķis ir sakārtot piena ražošanas nozari un pēc iespējas skaidrāk iezīmēt piena ražošanas nākotni Latvijā jau Eiropas Savienības (ES) sastāvā. Līdz ar kvotu ieviešanu tiks ierobežota piena ražošana, tiks izlīdzināta piena iepirkuma cena, vienlaicīgi to paaugstinot un nepieļaujot preču pārprodukciju.

Saskaņā ar ES vienošanās sarunām noteikts, ka piena ražošanas kvota tiks sadalīta piegādes kvotā, tiešās tirdzniecības kvotā, kā arī pastāvēs piena kvotas nacionālā rezerve. Piegādes kvotu veido piena daudzums, ko pārdod pircējam, tiešās tirdzniecības kvotu — piena vai piena ekvivalenta daudzums, ko ražotājs pār-

dod tiešajā tirdzniecībā patērētājam. Savukārt piena kvotas nacionālo rezervi piešķirs ražotājiem, kuri palielinājuši savu ganāmpulku par 10 vai vairāk slaukamām govīm vai investējuši piena sektora attīstībā vismaz 10 000 latu references vai kvotas gada laikā.

Piena kvotas lielumu katram ražotājam aprēķinās, vadoties no Piena ražotāju reģistrā uzkrātās informācijas par ražotāja realizēto piena daudzumu laika posmā no 2002. gada 1. oktobra līdz 2003. gada 30. septembrim jeb references gadā. Piena ražotāju reģistru uztur un kārtu Valsts ciltsdarba informācijas datu apstrādes centrs (VCIDAC).

Ražotājam, kurš pārdod pienu vai piena produktus tiešajā tirdzniecībā, līdz šā gada 1. novembrim VCIDAC jāiesniedz pārskats par pārdoto pienu un piena produktu apjomu. Savukārt VCIDAC nosūtīs ražotājam izziņu par pie-

šķirtās piena kvotas veidu, daudzumu un tauku procentu. Ražotājam ir iespēja pieprasīt piena kvotas precizēšanu, ja piešķirtais kvotas apjoms neapmierina.

Savukārt zemkopības ministra

izveidota komisija, kuras sastāvā būs pārstāvji no piena ražotāju un piena pārstrādātāju organizācijām, Lauksaimnieku organizāciju sadarbības pado-

mes (LOSP), VCIDAC un Lauku atbalsta dienesta, izvērtēs piena pircēju atbilstību noteiktām prasībām, kā arī lems par kvotas palielināšanu no nacionālās rezerves.

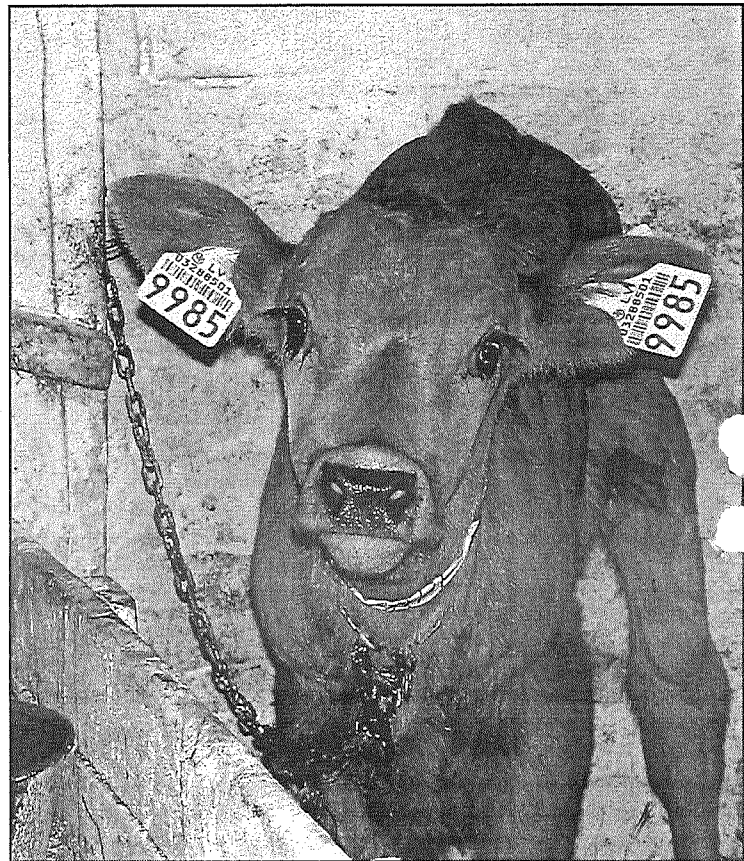
Piena pārdošanas kvotas tiks ieviestas sākot ar 2004. gada 1. maiju. Kvotu administrēšanas kontroli veiks Ciltsdarba valsts inspekcija.

Noteikumu projekts vēl jāapstiprina Ministru kabinetā.

Zemkopības ministrijas
Preses un sabiedrisko attiecību daļa

No ES Latvijai piešķirtā kopējā piena ražošanas kvota 2004.-2005. gadam ir 695,3 tūkst. tonnas. No šī daudzuma 468,9 tūkst. tonnas ir piegādes kvotas un 226,4 tūkst. tonnas ir tiešās tirdzniecības kvota.

Preiļu rajonā vislielākais teļu bāreņu skaits

● Tādam jāizskatās pārdodamajam teliņam – abās ausīs ievietotas krotālijas. Līdz ar to skaidrs, ka teliņš ir reģistrēts un nav bārenis.

Klasificē pienu un prasa kvalitāti

Ministru kabinets pieņēmis Zemkopības ministrijas izstrādātās klasifikācijas, kvalitātes un marķējuma prasības piena produktiem un to izstrādājumiem, kā arī «saliktiem» piena produktiem, līdz ar to patērētājs tiks nodrošināts ar kvalitatīvu, Eiropas standartiem atbilstošu produkciju.

Normatīvā akta stāšanās spēkā neietekmēs piena produktu cenu, kā arī neierobežos importa produkcijas ienākšanu valstī, jo tās kvalitātes un marķējuma prasības būs tam atbilstošas. Noteikumi attiecas uz apstrādes rūpniecību, proti, piena produktu ražošanu.

Piena produkti šo noteikumu izpratnē ir tie, kas iegūti no termiski apstrādāta piena vai no termiski neapstrādāta piena, kuram ražošanas procesā pievienotas tikai pārtikas piedevas un citi tehnoloģiskie palīdzlīdzekļi. Savukārt «salikti» piena produkti ir tie, kuros piena, piena produktu vai piena sastāvdaļu saturs nav mazāks par 51 procentu un neviena piena sastāvdaļa nav daļēji vai pilnīgi aizvietota ar kādu citu sastāvdaļu.

Normatīvais akts paredz, ka pēc tā stāšanās spēkā 2004. gada 1. maijā pienu ar tauku saturu, kas mazāks par 3,5 procentiem, kā arī pienu ar samazinātu tauku saturu, kas mazāks par 1,8 procentiem, eksportēt uz ES dalībvalstīm ir aizliegts.

Vēl ir laiks stādīt ziemas ķiplokus

Ziemas ķiplokus var likt zemē arī oktobra beigās un pat novembra sākumā, tomēr bija labāk stādīt septembrī, kamēr vēl silts laiks. Agrāk stādītie labāk iesakņojas un labāk pārcieš ziemu.

Latvijā gandrīz visi ķiploki ir inficēti ar pelēko puvi. Lai pavasari tie vienmērīgāk sadīgtu, stādāmā materiālu ieteicams kodināt: atdalītas ķiploku daiviņas iemērc iepriekš sagatavotā preparāta suspensijā vai šķīdumā un pēc tam apžāvē. Latvijā šim nolūkam reģistrēti preparāti *fundazols* un *sumileks* (izmanto 0,2% suspensiju, apstrādes laiks – 15 minūtes). Izmantoto šķīdumu nedrīkst liet komposta kaudzē, tas var traucēt sadalīšanās procesu. Labāk ap-

laistīt ar to ķiploku dobi.

Bioloģiskie audzētāji stādāmā materiāla kodināšanai var izmantot mikrobioloģisko preparātu *trihodermins*, ar to apkaisa daiviņas. Viena kilograma apstrādei pietiek ar 10-20 gramu pulvera. Pāri palikušo trihoderminu tāpat var izšķīdināt ūdenī un palaistīt dobi.

Viendaivas ķiplokus var izaudzēt no gaisa sīpoliņiem (sēklām), tos vajadzēja ievākt augustā, sašķīrot pēc lieluma un iesēt dobē. Pavasarī pēc jauno augu uzdīgšanas, sējumi jākopj atbilstoši sīpolu agrotehnikai (jāravē, jāmēslo, jāapkaro slimības un katēkļi, īpaši pelēkā puve). Jūlija beigās vai augustā viendaivas ķiploki jānovāc, tos var izmantot pārtikā vai arī kā stādmateriālu.

«Praktiskais Latvietis»

Lauku darbu kalendārs

9. oktobris. Uz bojātām vietām zālienā jāuzliek velēna. Rudenī iegādātos kociņus pierok no nezālēm tīrā laukā, stādus liek ar galotnēm pret dienvidiem vai dienvidrietumiem. Augsne ap pierakuma vietu stingri jāpiemin, un apkārt aprok grāvīti ar stāvēm sienām.

10. oktobris. Saliek balsta mietiņus jaunajiem kazeņu un aveņu dzinumiem.

11. oktobris. Uzglabāšanai atlasa sakņaugus un kāpostu mātēaugus.

13. oktobris. Istabas augus laista mazāk nekā vasarā un nemēslo.

14. un 17. oktobris. Jāizgriež nokaltušie, panikušie, slimie zari.

Upenēm ražo galvenokārt jaunie zari, bet jānogām un ērkšķogām — vecie.

14. un 16. oktobris. Labākais un arī pēdējais laiks kartupeļu un citu sakņaugu novākšanai.

15. oktobris. Kāposti labi glabāsies, ja tos izrok ar visu sakni un saliek pagrabā uz plauktiem.

16. oktobris. Pirms sala iestāšanās no laistīšanas un apūdeņošanas ierīcēm jāizlaiž ūdens. Jānoņem un jānoliek glabāšanai augļu koku balsti.

17. oktobris. Jābeidz novākt mārutkus, jo tagad tie ir vissīvākie.

18. oktobris. Vecā Mēnesī slauka skursteni — tas nepiesvīst.

Pēc Pārtikas un veterinārā dienesta apkopotās informācijas Preiļu rajonā ir valstī vislielākais citā ganāmpulkā reģistrēto teļu skaits, tas ir, — govīs pieder vienam saimniekam, bet tās teļu kā savu reģistrē un apzīmē cits saimnieks. Respektīvi, notiek nelegāla dzīvnieku tirdzniecība bez pārvietošanās dokumentācijas.

Šī gada pirmajā pusgadā Preiļu rajonā reģistrēts 371 gadījums, kad teļš tiek pārvietots uz citu ganāmpulku bez numuriem ausīs, bez liellopu pasēs un dzīvnieku pārvietošanas deklarācijas. Zemniekiem ir svarīgi zināt, ka nedrīkst notikt jebkāda dzīvnieku pārvietošana bez apkalpojošā veterinārārsta ziņas.

Īpašniekam jaundzimušo teļu apzīmēšanu ar krotālijām jāveic ne vēlāk kā 20 dienu laikā pēc teļa piedzimšanas (Zemkopības mi-

nistrijas instrukcija nr. 5 no 2001. gada 3. augusta).

Pēc pastāvošās likumdošanas:

✓ nedrīkst pirt un pārdot dzīvniekus, ja ganāmpulks nav reģistrēts;

✓ nedrīkst pirt un pārdot apzīmētus dzīvniekus;

✓ nedrīkst pirt un pārdot dzīvniekus bez pasēs (arī teļus un jaunlopus);

✓ pārvietošanās deklarāciju aizpilda ganāmpulkā, no kura dzīvnieks tiek pārvietots.

Dzīvnieka pircējam pirms dzīvnieka pārvietošanas jāpārliedz:

✓ vai ganāmpulks ir reģistrēts;

✓ vai dzīvnieki ir apzīmēti;

✓ vai liellopam ir pase;

✓ vai veikti Pārtikas un veterinārā dienesta noteiktie izmeklējumi uz valsts uzraudzībā noteiktajām obligātajām infekcijas slimībām.

V.Zārberga,
PVD Preiļu pārvaldes
veterinārā inspektore

Ar medu vairs nevarēs jokot

Ministru kabinets pieņēmis Zemkopības ministrijas izstrādātās kvalitātes, klasifikācijas un marķējuma prasības medum. Tās ir saistošas visiem pārtikas uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību medus aprites jomā.

Medus kvalitāte un tā izcelsme ir cieši saistīta, tādēļ, informējot patērētāju, marķējumā skaidri jāvēsta produkta nosaukumā ietvertās norādes par ziedu, augu, reģionālo, teritoriālo vai topogrāfisko izcelsmi.

Ja no medus ir jāatdala svešas organiskas vai neorganiskas vielas, tad šo procesu veic, kāšot, un tas jānorāda marķējumā ar vārdiem «kāsts medus».

Medus atbilstību šo noteikumu prasībām kontrolēs Pārtikas un veterinārais dienests.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

INFORMĀCIJA

TŪRISMS

Ieguvumi no projekta «Apceļo Latgali ar IT»

4. septembrī ar plašu tūrisma nozares konferenci noslēdzās projekts «Apceļo Latgali ar IT», kurā viens no sadarbības partneriem bija arī Preiļu rajons. Kā «Novadniekam» pastāstīja Preiļu rajona padomes tūrisma darba organizatore Irēna Kjarkuža, projekta īstenošanai izmantoti programmas PHARE 2000 līdzekļi. Preiļu rajona ieguvums ir 33 360 lati projekta līdzekļu, ideju īstenošanai izmantoti arī gandrīz četri tūkstoši rajona padomes un pašvaldību līdzfinansējuma.

Projekta rezultātā izdots buklets «Apceļo Latgali», kurā iekļauta informācija par sešiem Latgales rajoniem un Jēkabpils rajonu. Reģions ar kopīgu standu piedalījās tradicionālajā tūrisma izstādē «Balttour 2003», izveidotas interneta mājas lapas. Uzstādīti informatīvie Latgales stendi uz reģiona robežām, kā arī visās pilsētās. Mainoties projekta izmaksām un standartiem, aizkavējusies norāžu izgatavošana un uzstādīšana. Taču Finanšu ministrija devusi savu piekrišanu šīs projekta daļas īstenošanas pagaiņāšanai, tāpēc tuvākajā laikā tiks uzstādītas arī norādes.

Viens no Preiļu rajona lielākajiem ieguvumiem ir tas,

ka Aglonas pagastā un Vārkavas novadā izdevies sakārtot atpūtas vietas – ierīkoti koka soli un galdi, uzstādīti žogi, sausās tualetes, šūpoles, bojas ezeros, iegādātas laivas, glābšanas vestes. Bez tam abās pašvaldībās iegādāts tūrisma informācijas punktu aprīkojums – mēbeles un daļtortehnika, par projekta lielākajiem ieguvumiem stāstīja I.Kjarkuža.

Meklēs pieredzi Utenā

Preiļu rajona tūrisma uzņēmēji gatavojas divu dienu pieredzes apmaiņas braucienam uz sadarbības pašvaldību Lietuvā. Utenā viņi apmeklēs tūrisma informācijas centru, viesu mājas, lauku mājas, iepazīsies ar piedāvāto pakalpojumu cenu politiku, interjera veidošanas niansēm.

Sākas jauns un garšīgs projekts

3. septembrī parakstīts granta līgums starp Eiropreģionu «Ezeru zeme» un Finanšu ministriju par finansējuma piešķiršanu projektam «Kulināro pakalpojumu pilnveidošana Latgalē, pamatojoties uz kulinārā mantojuma koncepciju».

Paredzētas visdažādākās aktivitātes. Tiks vāktas un apkopotas Latgales ēdienu tradicionālās receptes, kas tiks izdotas bukletā latviešu, krievu un angļu valodā. Paredzēta Latgales ēdienkartes izstrāde, kurā iesaistīsies visi projekta partneri, — 25 ēdināšanas uzņēmumi un septiņas arodividusskolas. Vēl projektā paredzēta piedalīšanās trijās tūrisma izstādēs Latvijā, Lietuvā un Vācijā, mārketinga plāna izstrāde un ieviešana Latgales ēdienkartes reklamēšanai.

Visi projektā iesaistītie uzņēmumi un arodividusskolas tiks apgādātas ar tradicionālajiem galda klāšanas piederumiem – māla traukiem un linu galdautiem. Informācijas sagatavošana un apmācības par kulinārā mantojuma koncepciju ietver sevī mācības arodskolās, kas sagatavo ēdināšanas speciālistus (tajā skaitā arī Preiļu arodividusskola). Būs apmācības arī pavāriem latgaliešu ēdienu gatavošanā, izmantojot jauniegādātās tehnoloģijas Daugavpils tirdzniecības skolā.

Projekts ietvers arī vairākus mācību braucienus uz Zviedriju un Lietuvu, kuros piedalīsies gan projekta koordinatori, gan uzņēmēji. Vēl projektā iesaistītās arodividusskolas un piecas rajonu bibliotēkas saņems mācību literatūru par reģionālo virtuvi (apmēram 300 dažādas grāmatas).

Projekta kopējais budžets ir 165 515 eiro, no šīs summas 132 015 eiro būs Eiropas Savienības pārrobežu sadarbības mazo projektu fonda dāvinājums. Preiļu rajona padomei šajā projektā būs jāiegulda 4700 eiro. Rajonu projektā pārstāvēs Preiļu arodividusskola, viesu māja «Pie Pliča» un «Mežinieku mājas» no Aglonas pagasta, taču tiek aicināti arī citi uzņēmēji, kurus interesē Latgales kulinārā mantojuma izzināšanas iespējas, stāstīja I.Kjarkuža.

Latgale, tajā skaitā arī Preiļu rajons, jau tuvākajos gados kļūs par Eiropas Savienības austrumu robežreģionu. Speciālisti prognozē ievērojamu tūristu pieplūdumu, kura tendences bija jūtamas arī šovasar, stāstīja I.Kjarkuža. Preiļu tūrisma informācijas centrā šovasar apkalpoti daudzi ārzemnieki – no Somijas, Izraēlas, Anglijas, Vācijas un vairākām kaimiņvalstīm. Saņemtas labas atsauksmes, īpaši par iespēju redzēt amatnieku darbošanos un to pašiem izmēģināt roku podniecībā. Soti internetā jau bija uzzinājuši par Preiļu parka jaukajām ainavām, viņi vēlējās saņemt informāciju arī par Borhu dzimtas vēsturi. Daudziem tūristiem lielu pārsteigumu sagādāja preiļietes Jelenas Mihailovas uzbūvētās pasaku pils, par kurām nav lietas kursā pat daži vietējie iedzīvotāji.

L.Kirillova

Pieteikts noteikumu projekts par uzņēmumu ienākuma nodokļa taksācijas gada deklarāciju

Valsts sekretāru sanāksmē 2. oktobrī Finanšu ministrija pieteica izskatīšanai Ministru kabinētā noteikumu projektu «Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokļa taksācijas gada deklarāciju».

Noteikumu projekts izstrādāts, lai apstiprinātu jaunu uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju, kura precizēta, ņemot vērā 2001. gada 22. novembrī un š.g. 19. jūnijā izdarītos grozījumus likumā «Par uzņēmumu ienākuma nodokli».

Deklarācija papildināta ar jaunām rindām, kurās tiks atspoguļotas nodokļa apliekamā ienākuma korekcijas atbilstoši likumam, piemēram, korekcijas, veicot uzņēmumu reorganizāciju, ko-

rekcijas, kas paredz izslēgt no apliekamā ienākuma ieņēmumus un izdevumus, kas radušies, izmantojot kuģi starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbības.

Atsevišķas deklarācijas rindas precizētas un sadalītas sīkāk, lai padarītu deklarāciju pārskatāmāku.

Deklarācijas sastāvā iekļauti arī divi pielikumi, kuru mērķis ir nodrošināt precīzāku informāciju par konkrētas likuma normas piemērošanu, kā arī uzlabot nodokļu administrēšanu.

Projekts nodots saskaņošanai Tieslietu ministrijā, Nacionālā Trīspusējās sadarbības padomē.

A.Freidenfelds, Komunikācijas departamenta vadītāja vietnieks

PAŠVALDĪBĀS

Preiļu novadā

■ NOVADA DOME IESAISTĪJUSIES DIVOS VALSTS NODARBINĀTĪBAS DIENESTA PROJEKTOS — «Subsidētās darba vietas invalīdiem bezdarbniekiem» un «Atbalsts invalīdiem bezdarbniekiem profesionālo prasmju apguvei». Projekta ietvaros Preiļu novada domes sociālajā dienestā strādā divi invalīdi, kuri piedalās dažādu projektu sagatavošanā un īstenošanā, organizē invalīdu tikšanos, lekcijas un izstādes, iegūst un apkopo informāciju, kā arī apgūst pamatiemaņas sociālajā darbā.

Pēc ergoterapeites Lienes Bīķernieces novērtējuma veikta invalīdu bezdarbnieku darba vietas pielāgošana un darba vietas pieejamības nodrošināšana — izremontētas un nokrāsotas ārējās kāpnes, salaboti ieejas sliekšņi un uzstādītas jaunas kāpņu margas. Remontdarbos tika ieguldīti līdzekļi 1000 latu apmērā.

■ OKTOBRA VIDŪ NOVADA DOME SOCIĀLĀ DIENESTĀ TĒLPĀS TIKS ATVĒRTAS DUŠAS. Līdz ar to būs nodrošināta iespēja Preiļu novada trūcīgajām ģimenēm un pensionāriem par minimālu samaksu saņemt šo pakalpojumu. Dušas telpas remontam tika izlietoti ziedotie līdzekļi 1000 latu apmērā.

■ SIERA SKULPTŪRAS «ATPŪTĪSIES» LĪDZ PAVASARIM. Septembra beigās saskaņā ar līgumu, kas noslēgts starp Preiļu novada domi un akciju sabiedrību «Preiļu siers», noņemtas siera svētkos atklātās sieram veltītās skulptūras, kas bija izstādītas laukumā pretī Preiļu rajona padomes ēkai. Kā «Novadnieku» informēja Preiļu novada domes priekšsēdētājs Jānis Eglītis, mākslinieciskie veidojumi nodoti SIA «Preiļu saimnieks» uzglabāšanā līdz nākamā gada 1. maijam, kad tos novietos līdzšinējās vietās. Huligānu sabojātais «Siera pulkstenis» atrodas akciju sabiedrībā «Preiļu siers», domājams, ka līdz pavasarim sabojātā detaļa tiks atjaunota.

■ APKUREI PIESLĒDZ BĒRNUDĀRZU. Vakar, 7. oktobrī, apkurei tika pieslēgta pirmsskolas bērnu izglītības iestāde «Pasaciņa», informēja Preiļu novada dome. Pārējā pilsētas daļā siltums dzīvokļos un iestādēs tiks padots atbilstoši normatīviem, — kad vidējā gaisa temperatūra diennaktī sasniegs +8 grādus. Apkures sistēma un katlu mājas sezonai sagatavotas pilnībā.

■ GAIDA BŪVINSPEKCIJAS SLĒDZIENU PAR KULTŪRAS NAMA GRĪDU. Joprojām nav atrasts iemesls, kāpēc «kuprus met» Preiļu kultūras nama zāles parketa grīda. Firms «LATA» celtnieki, kas bija ieradusies novērst trūkumus, ar darbu īsti netiek galā — vienā vietā grīdu salabo, bet citur parādās jauns «burbulis». Kā «Novadniekam» skaidroja domes priekšsēdētājs Jānis Eglītis, šonedēļ kultūras namā bijuši parketa ražotāji, tiek gaidīti arī būvinspekcijas speciālisti. Kad būs zināms viņu vērtējums un slēdziens par kļūmju patiesajiem cēloņiem, dome pieņems konkrētu lēmumu par defektu novēršanas iespējām.

Aglonas pagastā

■ GATAVOJAS TŪRISMA INFORMĀCIJAS CENTRA PREZENTĀCIJAI. 29. un 30. oktobrī Aglonā notiks tūrisma informācijas centra prezentācija, uz kuru tiek aicināti interesenti no visas Latvijas. Kā pastāstīja pašvaldības tūrisma organizatore Anita Reščenko, Aglonas pagasts kopā ar Krāslavas rajona Grāveru un Šķeltovas pašvaldībām divas dienas stāstīs un rādīs, ko iespējams paveikt, rakstot un realizējot projektus tūrisma jomā. Prezentācijas dienu programmā paredzētas dažādas ekskursijas. Tūrisma nozares speciālisti varēs iepazīties ar Aglonas baziliku, piedalīsies maizes degustācijā, brauks ciemos pie podnieka uz Grāveru pagastu, Bērzgales baznīcā klausīsies koncertu, apmeklēs Kovaļovas vecitīcnieku lūgšanu namu, kā arī Šķeltovas pagasta tūrisma aktīvās atpūtas centru, bet pie Velnezera tiek plānots pat teatralizēts uzvedums. Prezentācijas viesus uzņems «Juglāņos», «Upenītēs» un «Mežinieku mājās».

A.Reščenko informēja, ka Aglonas novada tūrisma informācijas centrs gatavojas stāties Latgales tūrisma asociācijā.

Rīkos onkoloģisko slimnieku aptauju

Kompānija Ārstu konsultatīvais dienests (ĀKD) no 1. oktobra līdz 1. decembrim rīko bezmaksas telefonaptauju onkoloģiskajiem slimniekiem.

Aptaujas mērķis — noskaidrot, vai šiem pacientiem mūsu valstī tiek nodrošināta kvalitatīva medicīniskā palīdzība. Kā informēja ĀKD speciāliste dr. Anita Nikolajenko, aptaujas rezultāti palīdzēs noskaidrot, kādas pārmaiņas šajā jomā veselības aizsardzības sistēmā būtu vajadzīgas, kādi ir problēmu cēloņi un iespējamie risinājumi; kāds ir onkoloģisko slimnieku reālais stāvoklis viņu pašu skatījumā.

Akcijas laikā pa bezmaksas tālruni 8002088 tiek gaidīti onkoloģisko slimnieku zvani (no 9 līdz 17).

Aptauja ir anonīma — informācija par pases datiem, precīzu diagnozi un dzīvesvietu ar adresi netiks vākta. Anketā iekļauti jautājumi par pacienta dzimumu, vecumu un izglītību. Aptaujas laikā speciālisti jautās, vai onkoloģiskajiem slimniekiem ir brīvi pieejama visa vajadzīgā ārstēšana, vai viņi saņem pretsāpju līdzekļus, vai ārstējošie ārsti jautā par sāpēm.

Tāpat tiks jautāts, vai slimnieku apmierina fakts, ka onkoloģiskā palīdzība mūsu valstī lielākoties ir koncentrēta lielajos centros. Apzinoties, ka diagnostikas aparātūra ir dārga un to nav iespējams iegādāties visām rajonu ārstniecības iestādēm, tomēr jāņem vērā, ka lauku cilvēkiem nokļūt specializētajos centros ir samērā sarežģīti, ir liels laika patēriņš. Daudziem pacientiem sagādā problēmas psiholoģiskais aspekts — ir jāiet pie ārsta uz medicīnisko iestādi, par kuru visiem zināms, ka tur ārstējas veža slimnieki. Akcijas rīkotāji centīsies noskaidrot, vai sadarbība starp pacientu, onkologu un ģimenes ārstu ir pietiekami efektīva un ātra; vai slimniekiem vienmēr ir iespējams iegādāties nepieciešamos medikamentus; vai ir bijuši gadījumi, kad slimniekiem tiek piedāvāts pašiem iegādāties medikamentus.

Aptaujas dati tiks apkopoti, analizēti un pēc tam iesniegti ieinteresētām instancēm.

Zvaniet 8002088!

LĪVĀNU NOVADA ROŽUPES PAGASTĀ

Mājās vislabāk

Līvānu novada Rožupes pagasta pārvaldē sociālo jautājumu pārzināšana uzticēta divām darbiniecēm: ZIGRĪDAI RUBINEI un IRĒNAI LACEI. Katrai puslīkme no pilnās sociālā darbinieka slodzes. Bieži vien abas darbojas kopā, jo sevišķi gadījumos, kad sociālās dabas jautājumi kārtojami cilvēku dzīvesvietās, apsekojot viņu apstākļus, novērtējot situāciju. Rožupes pagastā dzīvo trīs pirmās grupas invalīdi, astoņi bērni invalīdi, divdesmit cilvēki, kuru saslimstība atbilst otrajai invaliditātes grupai. Kopējais invalīdu skaits ir 80. Tas ir ļoti daudz, ja ņem vērā, ka pagasta iedzīvotāju skaits ir 1500. Patlaban novadā top jauns sociālās aprūpes nolikums.

«Novadnieka» žurnālistu ierašanās dienā abas darbinieces nule pārbraukušas no Aglonas lauku slimnīcas. Tajā pāris mēnešus pavadīja kāds pagasta iedzīvotājs. Sirmgalvis bija smagi slim, ārstējās slimnīcā Līvānos, bet pa šo laiku nomira viņa dēls. Dzīvesbiedre aizsaulē bija aizgājusi agrāk. Vecais vīrs, kuram bez tam ir smagas problēmas ar dzirdi un valodu, palika viens, nespējīgs par sevi parūpēties. Tālākai veselības uzlabošanai tika aizvests uz Aglonu. Vasarā sociālās darbinieces viņu apciemoja vismaz reizi mēnesī, bet katreiz tiekoties sirmā vīrs pauda vēlmi braukt mājup uz Rožupi. Šoreiz ar asarām acīs no

ilgām pēc mājām, saka Zigrīda Rubine. Ar žēstiem rādījis, ka pavasarī iestādītas kartupeļu vāgas, kas tagad palikšot nenorakstas. Un nu Jāzeps Mazurs pārvests. Pagaidām laimīgs un smaidošs sēd automašīnā pie pagasta pārvaldes mājas.

Sociālās darbinieces kopā ar viņu dodas pēc mājas atslēgas, kas atstāta pie radiem, uz veikalu pēc produktiem, jo ko aukstā un tukšā mājā iesākt cilvēkam, kas pēdējos mēnešus bija radis pie regulāri pasniegta, silta ēdiena?

Pēc kādas stundas ielūkojamies Mazuru mājās. Mēteļi nenovilcis, saimnieks smaidīgs rosās pa sen nekurinātajām istabām. Kurināšot

● Jāzeps Mazurs jūtas laimīgs no slimnīcas nokļuvīš savā vientuļnieka mitekļī.

krāsni. Māja — kā pavasarī pamesta. Virtuvē izlietnē saasnojuši kartupeļi, pie galda piestiprināta gaļas maļamā mašīna, nenovākta degvīna pudele. Trūkums un antisaniitārija. Kopā ar Zigrīdu Rubini atstājam māju, bet viņa saka, ka vakarā vēlreiz šeit iegriezīsies. Jāpalūko, kā cilvēks iekārtojies, vai ir silti, vai paēdis. Viņa neslēpj, ka bažas rada iespējamā uzdziņe,

un ka sekas tam var būt neprognozējamas. Ir pārliecināta, ka — tuvojoties ziemai, šo māju saimnieku atkal izdosies pierunāt aukstumu pārļaut drošākā vietā — lauku slimnīcā.

Ar šādiem gadījumiem sociālās darbinieces sastapušās bieži. Šķiet, kas var būt labāk — silta palāta vai istabiņa, garantēts ēdiens, cilvēki, kas par to visu rū-

pējas. Bet vecie ļaudis, aizvesti uz pensionātu vai slimnīcu, it kā apdzīst. Prasās uz mājām. Bet mājās ir auksti un vientuļīgi, pašiem nav pa spēkam ne kārtību un tīrību uzturēt, ne ēst pagatavot. Taču zem sava jumta un pie loga, aiz kura redzams pagalmis un stāigā vien senu atmiņu tēli, viņi jūtas labāk.

Vienā no Rožupes pagasta daudzstāvu mājām ierīkots sociālais dzīvoklis. Pagaidām oficiāla nolikuma šim statusam nav, bet sociālās darbinieces uzskata, ka svarīgāka ir nevis papīru būšana, bet iespēja cilvēkiem ziemu pavadīt cilvēcīgos apstākļos. Dzīvokļa centra mājās stāv tukši. Kāpēc istabas neatvēlēt cilvēkiem, kuriem savās mājās grūti ar kurināšanu un ūdens pieešanu? Patlaban aizņemta tikai viena istabiņa. Uz šejieni pārcēlušies veca sieviete, gatavojas jau otrai ziemai. Viņa ievākusies ar savām mantām, izņemot gultu. Tās visām trim istabām sarūpējis sociālais dienests Zigrīda Rubine stāsta, ka šo sociālo šeit dzīvošot vēl otra iemītniece.

Smagās rūpes mūža garumā

● Terēzijai Pankovskai negribējās runāt par to smagumu, ar kādu jāiemācās sadzīvot, kopjot invalīdu kopš dzimšanas un viņu uzaudzējot lielu. Mans pašas bērns, viņa saka, kam gan es to atdošu? Oktobris atnācis ar kādu cerīgu ziņu. 1. oktobrī palielināta pensija, kas paredzēta invalīdiem no dzimšanas.

Ar apbrīnojamu pašai dzimu četras gadu desmitus savu smago nastu nes TERĒZIJA PANKOVSKA.

Akmentiņu mājas krāsainu rudens puķu ielenkumā izstāro mieru un labklājību. Istabas labi iekārtotas, skan mazu bērnu čalas. Bet sarunas laikā Terēzija no acīm rauš asaru straumītes. Bēda nav bijusi ne noliekama, ne aizmirstama, ne tāda, kas pēc mēnešiem vai gadiem zaudē savu skaudrumu. Gadu gadiem viņa rūgti vainojusi likteni. Kāpēc tas noticis tieši ar viņu, kāpēc viņai?

Terēzija gaidīja sava otrā bērna piedzimšanu ar dubultu laimes sajūtu un cerību, jo pirmais bērniņš mira divu nedēļu vecumā. Taču tūlīt pēc otrā bērna piedzimšanas ārsti atklāja, ka dēlam ir Dauna slimība. Viņa par tādu līdz tam nebija pat dzirdējusi.

Ārzmēs ir veselības programmas arī šādu bērnu un jauniešu at-

tīstībai, socializācijai, ar viņiem dienās centros nodarbojas speciālisti. Terēzijas mēģinājumi kaut ko darīt dēla labā atdūrās pret medicīnu spriedumu, ka nekas nav uzsākams, jo tam nav jēgas. Māte vienīgi saņēma priekšlikumu nodot bērnu invalīdu aprūpes iestādē, kur par viņu rūpēsies valsts. Kamēr dēls bija mazs, varēja paņemt uz rokām, aiznest, nolikt. Tagad, īstos pusmūža gados, neredz rodas sarežģījumi. Reizēm vīrietis ir nervozs, sadusmojas. Dažreiz pa naktīm slikti gul. Vienmēr piešķatāms un nav atstājams mājās viens tāpat kā mazs bērns. Jaunībā labāk pārvietojās. Kopā ar māti varēja pārvārtēt pat trīs kilometrus garo attālumu līdz vecmāmuļas mājai. Bija spējīgs istabā ienest malkas klēpi. Nu pat īsas pastaigas pagalmā, svaigā gaisā beidzas ar to, ka invalīds sēstas uz zemes atpūsties. Tagad varētu nodarboties arī Līvānu fondā «Baltā māja», no kura saņemts uzaicinā-

jums, bet māte sapratusi, ka tas ir krietni par vēlu. Kas šiem slimniekiem nokavēts bērnībā, nav atgūstams pusmūžā.

Kopā ar Terēziju rūpes par nevarīgo dēlu dala viņas vīrs un meita, kas vienmēr izrādījusi žēlsirdīgu attieksmi pret brāli. Arī viņas ģimene dzīvo Akmentiņu mājās. Invalīdu kopš bērnības uzturēšanai līdz šim bija atvēlēta visai skopa pensija. Ja šāds bērns nonāk valsts aprūpē, viņa uzturēšanai un apkopšanai tiek piešķirts daudz vairāk līdzekļu. Kad šīs rūpes uzņem vecāki, tiek uzskatīts, ka tas viņiem jādara bez maksas. Arī pašvaldība nav atradusi iespēju samaksāt par invalīda aprūpi. Tomēr ir parūpējies par invalīdu ratiņu sagādāšanu, pa reizei ir atvēlējusi automašīnu, lai atvestu ārstu.

Kur Terēzija rada spēku to visu izturēt? Viņai ir teicamas kulināres spējas. Ne reizi vien gatavojusi svētku mielastu lielām godībām.

Tā bija iespēja uz pāris dienām iejusties citā pasaulē, un, ja tās bija kāzas vai jubilejas, priecājās par to, ka apkārt virmo jautrība, cilvēki liksmojas. Viņai vairāk patika gatavot saldus ēdienus, cepumus, bet pāriniece cepa un vārīja gaļas ēdienus. Salātus gatavoja abas. Tagad saimniekošana sanākot retāk, jo lielas svinēšanas rīko mazāk, bet svinību organizētāji izvēloties kafejnīcas un bārus. Terēzija labprāt iesaistās Rožupes pagasta pensionāru aktivitātēs. Apmeklē gandrīz katru pensionāru tikšanos, kas notiek mēneša pirmajā trešdienā. Visi kopā nosvin dzimšanas dienas, uz tikšanos paņem līdzi arī kādu paša gatavotu gardumu. Laiks netiek aizvadīts vienīgi pačalošanai. Pensionāri ir klausījušies psiholoģes, lauksaimniecības speciālista, kultūras, medicīnas darbinieku padomus.

Lai nepaliktu četrās sienās

«Upmalas» mājās krāsni omulīgi sprēgā uguns. Saimniece ZIGRĪDA KOROTKINA aizņemta ikdienišķajā rudens dienas tecējumā, rosās pa dārzu, pagalmu un istabu. Gaida mājās dēlu no vakarskolas, vīru no darba.

Katram ienācējam mājā redzami arī iesāktie un vēl nebeigtie darbi. Virtuves grīdā valējs laukums, grīdas likšana nav pabeigta. Ar mājas remontdarbiem uz priekšu tiekam pamazām, stāsta Zigrīda, atbilstoši līdzekļiem. Lopus un zemes apkopšana ir viens no ienākumu avotiem kopš tā laika, kad Zigrīda zaudēja darbu bērnodrāzā.

Šo māju apmeklējam, lai sastaptu jaunāko no Zigrīdas trijiem bērniem — divdesmitgadīgo dēlu, taču viņa nav mājās. Pūsis

● Zigrīda Korotkina dzīvo ar optimismu un pratusi šādu attieksmi pret dzīvi izveidot savā jaunākajā dēlā.

vēl nav pārradies no nodarbībām vakarskolā Līvānos.

Jaunākais dēls ir mātes rūpju bērns kopš bērnības. Zīdaiņa ve-

cumā saslimis ar meningītu, un smagās slimības sekas pavadījušas visu turpmāko dzīvi. Arēji tas nav nosakāms, saka Zigrīda. Pūsis ir fiziski stiprs, dzīvi interesējas par visu notiekošo, labi kontaktējas ar cilvēkiem, un tikai ģimenei, kā arī skolai, kurā zēns mācījās, zināmas problēmas ar viņa veselības stāvokli. Tomēr šajā ģimenē vienmēr uzskatīts, ka nevar noslēgties mājās četrās sienās, bet jāizmanto visas iespējas, kas vien tiek piedāvātas arī bērniem invalīdiem, lai nejustos atstumts no sabiedrības. Tagad apmeklē nodarbības vakarskolā, lai arī uz labiem panākumiem cerību nav pārāk daudz. Nekas, ja arī neizdosies, galvenais, lai nesēž mājās, saka māte. Aktīvi darbojas arī Līvānu novada fonda «Baltā māja» invalīdu aprūpes centrā «Saulsvece». Kļuvis runātīgāks, atraisītāks. Spē-

lē sēdvolejbolu, ar komandu bija aizbraucis uz sacensībām Polijā, labi zīmē, dodas ekskursijās, dejo līnijdejās. Pats fotografē, stāsta tuviniekiem par fotogrāfijās redzamo. Ir godkārtīgs, priecīgs māte. Tas liek viņam censties visu padarīt pēc iespējas labāk un būt pirmajam. Prātīgi tērē savus ienākumus, ko sastāda viņa nelielā invaliditātes pensija un nopelnītais, piepalīdzot tēvam.

Māte ar sarūgtinājumu atceras visu piedzīvoto, kontaktējoties ar medicīnu dēla invaliditātes grupas noteikšanā. Vienā pilsētā zēns atzīts tikai par atpalikušu, bet otrā — par invalīdu, par pārdzīvoto stāsta Zigrīda. Zēna gados tas nav bijis tik svarīgi. Mums visiem bija darbs, bērni vēl nelieli, nauda turējās, viņa saka. Tagad gan oficiāli noteikta invaliditātes pakāpe ir nepieciešama, jo jaunietim iz-

tīkšanai, kā arī veselības stāvokļa uzlabošanai ar labu ārstniecisko līdzekļu un vitamīnu kompleksu palīdzību vajag vairāk naudas. Ģimenei jāpalīdz arī studējošajai meitai. Tagad lieki sarežģījumi, lai dēls taptu klasificēts kā invalīds kopš bērnības, jo kopš 1. oktobra šīs grupas invalīdiem noteikta pensijas paaugstinājums.

Māju nosaukums «Upmalas» raksturo vietu, kur tās atrodas. Zigrīda nelieta garo teicienu — ar laivu ceļamies pāri upei. Viņa saka, kā šajā apvidū tas pieņemts — «kāpjām» pāri upei. «Kāpšana» vajadzīga, lai pa taisno nokļūtu pagasta centrā. Visiem mājniekiem sagādātās svīpes. Kad bērni bija mazi un no skolas atnāca līdz krastam, viņi svīpa, lai mamma sadzirdētu un ar laivu dotos pretī. Kad paaugušies, paši kļuvi par «kāpjiem».

Bez kājām desmit gadus

Aleksandrs Deriņš laiku lielākoties pavada gultā, kuras kājgalī televizors. Lai nu ko, pasaulē notiekošo viņš zina labi, noskatās arī visus seriālus. Pirms desmit gadiem gangrēnas dēļ amputētas abas kājas. Šis laiks aizvādīts uz gultas. Visādi citādi invalīds jūtas žirgts un mozs.

Pats spēj tikt galā ar sevis apkopšanas rūpēm, ja vien viss vajadzīgais nolikts pa rokai. Braucamajā ratiņkrēslā mēdz doties arī pagalmā, lai ieelpotu svaigu gaisu. Dažreiz dodas tālākā ceļā. Līdz tuvākajam veikalam, piemēram. Tajā varot iekļūt arī ar invalīdu ratiņiem. Bet par pagasta iestāžu pieejamību neko nezina. Neesot darīšanu. Šo gadu laikā braukšana uz Preiļiem un Līvāniem izvērtusies īstos ceļojumos. Vienreiz uz Preiļiem, uz sociālo nodaļu. Otrreiz uz Līvāniem, televizoru pirkt. Protēzes? Kur man ņemt tādu naudu, brīnās Aleksandrs. Ļau padomjlaikā maksāja dārgi,

bet tagad taču viss kļuvis vēl dārgāks, loģiski izsecinājis invalīds. Diemžēl līdz viņam tā arī nav nonākusi informācija, ka protēžu izgatavošanu īstenībā apmaksā valsts, un tās saņemamas bez maksas. Kājas gumijas zābakos, slāpjumā, aukstumā uz fermas betona grīdas, jautāts par invaliditātes celoni, stāsta Aleksandrs. Daudzi viņa paaudzes cilvēki savu veselību saņēmuši kolhozu tīrmos un fermās.

Deriņu mājās visās istabās svaiģi mazgātas grīdas. Aleksandra māsa Olga stāsta, ka nupat beiguši lielo rudens darbu – kāpostu skābēšanu, kura laikā grīdas piebrādātas. Ar kāpostu ēveli tikt galā grūti, tāpēc katra galviņa rīvta uz parastās rīves. Ik dienas piepildījusi pa burkai. Visu nedēļu noņēmusies. Kāposti noderot ne tikai ēšanai, bet arī sāpju un tirpuma noņemšanai, stāsta Olga, rādot uz pleciem uzliktās lapu kompreses.

Māsa un brālis šeit dzīvo divatā. Kādreiz brālim dzīvesvieta bijusi citur, arī sava ģimene nodibināta.

Bet nu, vecumdienās, sanācis tā, ka abiem ar māsu dzīve zem viena jumta. Aleksandram ir arī pieauguši bērni. Kādreiz atbraucot ciemos. Bet viņš par tiem daudz nedz domā, nedz arī vēlas par viņiem runāt. Katram sava dzīve, un viņam no bērniem nekā nevajagot. Pietiekot ar māsu palīdzību. Par abiem rūpējoties arī radniece Dzintra. Noformēts pabalsts mājas aprūpei. Krustdēls atbraucot, krustmeita pa burkai piena atnesot. Bet tie radi, kuri bagātāki, gan nelielākoties ne zina. Olga paslavē arī atsaucīgos kaimiņus.

Olgas veselība un žirgtums visai mājīgs. Īstenībā jau gadu gadiem cīnās ar sirds un asinsvadu kaitēm, un citām slimībām. Tāpēc kūtiņa tukša, un iztikšana bez saimniecības visai paplāna. Ievērojamu daļu no pensijas Olga iztērē medikamentiem. Tie ir ļoti dārgi, un ne vienmēr viņa var atļauties to, ko ārsts uzrakstījis receptē. Priecīga, ka no pagasta saņem materiālo palīdzību vismaz malkas iegādei. Jūtas atbildīga par brāli un solās kopt viņu, kamēr vien spēs.

● Aleksandrs Deriņš un viņa māsa Olga ar ikdienas sadzīvi cīnās, kā nu mācēdami, ar sev raksturīgo izturību un spēju paciest grūtības.

Pašvaldības piemirstas

● Teklas Juškinas istabā par spīti saimnieces nespēkam zied un zaļo dažādas puķes, iepriecinot māti un meitu Leontīnu.

Svirkstos ir mājas, kas neskaisto vārdu «Ziedoņi». Sirmā, ar divām nūjiņām ejošā saimniece TEKLA JUŠKINA stāsta, ka pavasarī mājas patiešām atbilstot savam nosaukumam. Tās ieskauj liels, sen stādīts ābeļdārzs, bet tam apkārt no vējiem sargājoša koku rinda. Arī istabas lielas un plašas.

Stāstot par mājas vēsturi, saimnieces balss skan gaiši. Viņas vīrs, lietuvietis, agrā jaunībā te, pie pārtikušiem saimniekiem, strādājis par puisī. Vēstures divainajos liklošos dzimtas pārticība sarakusi. Čaklais puisis uzcēlis mājai piebūvi, nodibinājis ģimeni. Bet ar laiku viņa īpašumā nonākusi visa māja. Tagad astoņdesmitgadīgajai saimniecei, viņas meitai Leontīnai un dēlam nams ir par plašu un lielu.

Saimnieci Teklu Juškinu un meitu atrodam iegrimušas veļas dienas rūpēs. Drēbju mazgāšana notikusi divas dienas pēc kārtas.

Pirmajā – baltā veļa, bet otrajā – jakas, džemperu un virsdrēbes. Sirmgalve ir visai nevarīga, bet meita invaliditātes dēļ lēmumus pati pieņem nevar. Arī nespējīga. Ja kāja aizmetas zālē, pakrīt ar visu spaini. Par abām divām ar mokām tikušas galā. Tomēr vis-smagākais, kas nospiež pēdējos gados, ir ne meitas invaliditāte, ar ko sen jau aprasts, vai arī pašas nespēks. Vecajai māmuļai ir ārkārtīgi smagi pārdzīvot patiešām lielas summas zaudējumu naudas reformu ceļā. Viņai ļoti zināms, cik darba prasīja lopu turēšana, un joprojām nepanesama šķiet doma par to, ka katrs sviedriem slācītais tūkstotis pārvērties par nieka pieciem latiem.

Leontīna piedzima astoņu mēnešu vecumā, jo sievieti neviens nepasaudzēja, viņa strādāja pāri saviem spēkiem. Man mātes nebija, neviens nepastāstīja, ka jāpiesargājas, atceras Tekla. Kopš jaunības smagi strādājusi. Žirgus kopusi, meža darbos braukusi, Višķu pagastā «aerodromam» akmeņus

vedusi, kūdras purvā strādājusi.

Pēc piedzimšanas bērns saslima ar meningītu, un spriedums bija parakstīts. Negribas vairs dzīvot itin nemaz, saka sirmgalve. Viņai patiešām klājas smagi un vairs nav pa spēkam meitas apkopšana. Pirms desmit gadiem piedzīvota paralīze, pēc kuras ar lielu gribas spēku atgūtas kustības spējas. Bet kājas sāp aizvien stiprāk, taču pretējā medikamenti ir pārlietu dārgi. Mājās dzīvo arī dēls, kuram savs darbs un savas gaitas, taču neba viņš stundu stundā un diendienā pieskatīs un apkops nevarīgo māsu. Viņai nevar uzticēt pat uguns iekuršanu vai gāzes ieslēgšanu. Nedz uz veikalu nosūtīt, jo uz ceļa nepievērs uzmanību mašīnām, neko nesaprot.

Smagi šīs mājas sievietēm. Leontīna gan to nenojauš. Viņai ļoti labi. Blakus augu mūžu bijusi visu varošā un visu darošā māte. Ar niecīgo no valsts piešķirto pabalstu – 35 latiem bijusi pietiekami labi paēdusi, apģērbta un apkopta. Ko tas līdzēs, ja pensiju paaugstinās, jautā māte. Arī cenas visam tūlīt celsies. Kur tas redzēts, ka kilograms cukura maksā 62 santīni, ja kādreiz varēja nopirkt par 45 – 50 santīmiem, viņa neslēpj sašutumu.

No vietējās pašvaldības tik vien palīdzības kā 80 gadu dzimšanas dienā saņemtais pabalsts desmit latu apmērā. Viņas pašas apkopšanai būtu vajadzīga apmaksāta mājas aprūpe, taču sirmgalvei uzlikta nasta pāri viņas spēkiem. Dzīvojām Rožupes pagastā, un bija ļoti labi. Visu varēja nokārtot ātrāk. No salikšanas vienā novadā nekāda labuma, viņa neslēpj savas pārdomas.

Par nākotni nedomā

● Par nākotni pagaidām nedomāju, saka Juris Vindelīss. Darba tirgū invalīdam konkurēt gandrīz vai neiespējami.

Vienā no Rožupes centra daudzstāvu māju dzīvokļiem sagaida JURIS VINDELIS. Pirms mēneša mūžībā pavadījis savu māmuļi, ar kuru kopā dzīvojis šajā trīsistabu dzīvoklī. Tagad vēl nav pieradis pie tukšajām un klusajām istabām. Arī kopumā visā mājā valda pamestība.

Juris stāsta, ka apdzīvoti ne vairāk par trešdaļu no visiem dzīvokļiem. Iemītnieki pārcēlušies uz viensētām, kur apkopjams kāds zemes gabals, vai arī atrasts darbs pilsētā. Šādiem daudzstāvu namiem laukos vairs nav nākotnes. Savukārt Juris ar māti bija spiesti šo māju izvēlēties ātrumā pēc kāda smaga notikuma. Tajā dienā dēls un māte, aizslēguši durvis savai mājai, no rīta devās uz Daugavpili slimnīcā apciemot pazīstamu slimnieci, bet pārbraucot atrada vienīgi krāsmatas. «Līvāniete» nezināmu iemeslu dēļ bija nosvilusi kopā ar visu iedzīvi. Grūti atstāstīt, cik satriekti abi jutās. Bet bija vien jādzīvo tālāk. Nopirka dzīvokli, pamazām sagādāja mēbeles.

Bet dzīvību mājās radīja ne tikai mātes klātbūtne. Abi bija uzņēmīgu aizbildnību par kādu visai problemātisku bērnu, uzaudzinā-

ja viņu, skoloja. Meitene šajās mājās ieguva ģimeni. Tagad viņa devusies mācīties tālāk no mājām. Vindeļi pašreizējā rūpējās arī par meitenes māti, gādāja produktus, palīdzēja nokārtot jautājumu par invaliditātes grupas piešķiršanu.

Pirms gada Juris pēc 30 gadu ilgas slimības piedzīvoja sirds operāciju, sāka atlabt. Pēc tam pārdzīvoja asinsvadu slimības saasinājumu, kas radīja problēmas ar rokām. Tagad atkal nākas atgūties pēc negaidīta trieciena, jo mātes aiziešana bija strauja un pēkšņa. Dienas vada, novācot ražu dārzā, kuru pavasarī un vasarā kopa ar māti. Reizēm piepelnās, palīdzot kaimiņiem. Aizraujas ar krustvārdu miklu minēšanu.

Ne visai sen Latvijas invalīdi uzdeva premjerministram Einaram Repšem jautājumu, kāpēc darba spējīgie invalīdi, kuri nevar iekārtoties darbā, nesaņem bezdarbnieka pabalstu, bet tikai pensiju. Atbilde uz šo jautājumu tā arī nav dota. Dzīvojot kopā ar māti, Juris iztikšana bija vieglāka, nekā tagad, kad jāiztiek no savas visai nelielās pensijas. Ļoti daudz jātērē zāļu iegādei. Projekti uzņēmējiem par invalīdu iesaistīšanu darbā, ko finansiāli atbalstītu valsts, līdz Rožūpei noteikti nav nonākuši.

INFORMĀCIJA

Latvijas Tautas fronteī – 15 gadi

Nobeigums. Sākums 4. oktobra numurā.

No Monikas Livdānes atmiņām

(Pierakstītas 2002. gada 27. septembrī)

1988. gadā strādāju par Preiļu rajona tautas deputātu padomes izpildkomitejas kultūras nodaļas vadītāju, manas darba telpas atradās kultūras namā.

Darbs notika izpildkomitejas vadības pakļautībā, taču faktiski mūs jo stingri uzraudzīja partijas rajona komiteja.

Pavasara pusē dzirdējām runas par Tautas frontes rašanos, arī Preiļos dibinājās pirmās entuziasu grupas. Toreizējās Raiņa muzeja Jasmuižas filiāles vadītājas Baibas Ducmanes mudināti, arī mēs, kultūras darbinieki, šādu Tautas frontes grupu nodibinājām. Rudens pusē radās doma nosvinēt Latvijas proklamēšanas svētkus – 18. novembrī – ar sarkanbaltsarkanā Latvijas karoga pacelšanu virs kultūras nama. Par karoga pacelšanu atbildīgais bija Arkādijs Višņevskis, es, savukārt, apņēmos sagatavot Jāņa Raiņa «Daugavas» uzvedumu.

Tās nozīmīgās dienas rītā kultūras namā ieradās A. Višņevskis un, kā norunāts, uz kultūras nama balkona piestiprināja Latvijas karogu. Pa grāmatvedības kabineta logu varēja redzēt, kā tas plīvo rudenīgajā vējā. Vēl pajokojām, ka tagad gan vajadzēs to sargāt.

● 1989. gada 18. novembris. Pie Preiļu kultūras nama pulcējušies cilvēki. Pie balkona piestiprināts plīvo Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs. Mitiņa dalībniekus uzrunā Arkādijs Višņevskis.

Taču visai drīz izrādījās, ka jokat par agri. Kultūras nodaļā iezvanījās telefons. Partijas komitejas sekretāre lika to noņemt. Vēl zvanīja pilsētas izpildkomitejas priekšnieks, rajona izpildkomitejas priekšnieks. Dažādi atrunājāmies, teicām, ka tautfrontieši karogu uzlika, durvis aizslēdza un mēs netiekam karogam klāt. Vēlāk uzzinājām, ka karogu noņemt bijis likts arī milicijas priekšniekam, kurš arī no šī gada atteicies.

Par mūsu piedzīvojumiem informācija izskanēja arī Latvijas radio, kā arī radio «Brīvā Eiropa».

18. novembra pasākums bija skaists, pacilājošs, tika lasīta Raiņa dzeja. Viss bija ļoti emocionāli.

No Jāzepa Anspoka uzstāšanās

Preiļos 1989. gada 24. februārī tika iesvētīts un virs grāmatu nama «Latgale» pacelts sarkanbaltsarkanais Latvijas karogs. Mitiņā ar uzrunu uzstājās arī Latvijas Tautas frontes Aglonas nodaļas vadītājs Jāzeps Anspoks.

«Sirmās senatnes latviešu nacionālās krāsas – sarkanbaltsarkans – pauž un sludina mums, mūsu kaimiņiem, visai pasaulei mūsu Latvijas vārdu. Tam būs degt mūsu sirdīs ar karstu un gaišu liesmu.

Tikai tad mēs būsim patiesi patrioti, ja mīlēsim savu dzimteni un sirdī nesīsim Latvijas vārdu, būsim spējīgi dziedot Latvijai to, ko viņa prasa no saviem dēliem un meitām.

Neļausim nodzist tai ugunij, kas tik gaiši iedegās mūsu sirdīs pārbūves laikā, kas vienīgā mūs šodien var sasildīt un apgaismot.

Lai mūsu acu priekšā augstu plīvo sarkanbaltsarkanais karogs, lai sauc un aicina mūs, lai neļauj aizmirst lielās, bet grūtās cīņu un upuru dienas. Nekaunēsimies, ja pat asaras list no acīm, jo pēc tam, paceļot galvu, varēs redzēt un apzināties, ka karogs tomēr plīvo. Pēc ilgas trimdas tas izcelts no putekļu tumsas. Laimīgi mēs, kam to piedzīvot lemts!

Ko šis karogs mums stāsta? Tā baltā krāsa ir par patiesību un

taisnību, par mūsu godu. Sarkanā atgādina mums asinis, kas lijušas visos laikos, aizstāvēt mūsu tautas un tēvijas brīvību un neatkarību. Kur baltais ar sarkano saļējis, tur rakstīta mūsu mūžīgā uzticība – uzticība līdz kapam un vēl aiz tā – vienīgi Latvijai, mūsu Latvijai. Tikai te, zem mūsu sarkanbaltsarkanā karoga, mēs varam cerēt uz savu ideālu piepildīšanos, uz laimi un labklājību.

Būsim vienoti Latvijai! Būsim kopā ar citu tautu pārstāvjiem, kas iet ar mums kopsolī, palīdz pārvarēt grūtības. Mēs visi esam atbildīgi par savu valsti un tāpēc mums apzinīgi jāiesaistās darbā. Katrs darbs, kas labi padarīts, kas veikts no sirds, ceļ pašu darītāju, ceļ tautas un valsts godu un slavu. Audzināsim rakstura stingrību, kas dos mums spēku grūtību un šķēršļu pārvarēšanā.

Mūsu atdzimšanas ceļš ir latvisko ideju, atziņu un tradīciju atjaunošana. Atcerēsimies, ka dzīvē vistālāk var aiziet un gūt panākumus, ja paliec sev uzticīgs. Mēs savu misiju varēsim izpildīt tikai kā latvieši uz latviešu zemes. Kāpšana stikla kalnā ir atgādinājums par brīvību, patstāvību un neatkarību.

Laime iegriežas tikai tajās mājās, kur spodrība un tīrība. Svētdienās Dievs ienāk tur, kur sestdienās viss padarīts un sakārtots. Te domāta arī cilvēka iekšējā skaidrība un tīrība. Minētais mums rāda ceļu uz sentēvu tikumiem, ceļu uz latvisko tikumu atjaunošanu.

Mums, latviešiem, kā Latvijas pamatnācijai jāapzinās, ka visās dzīves jomās citu tautu pārstāvjiem jārada priekšzīme. Būsim kultūrāli un labsirdīgi, savā uzvedībā neapkaunosim mūsu dzimteni – Latvijai!

Latviešu tauta atmodas un dzīvo, brīvības pārņemts ir Latvijas gaiss. Pāri Latvijai nu atkal plīvo mūsu karogs – karogs sarkanbaltsarkanais!

Dievs, svēti Latviju!»

Sagatavots pēc Preiļu vēstures un lietiskās mākslas muzeja materiāliem.

● 1989. gada 24. februārī Preiļos, laukumā pretī grāmatu namam «Latgale» svinīgā mitiņā, kas bija veltīts sarkanbaltsarkanā karoga pacelšanai, pulcējās simtiem cilvēku.

STUDENTI STĀSTA

Negribi mācīties – iemācīs!

● Inga (otrajā rindā otrā no kreisās) kopā ar citiem topošajiem vēsturniekiem, kas vēl nezina, kādi vēji un kur viņus aizpūtīs.

INGA LAUSKA – Daugavpils universitātes (DU) Humanitārās fakultātes Vēstures katedras studente.

Izpildot testu latviešu valodā, un iestājoties DU tā saucamajos *vēsturniekos*, kopā ar Ingu tika uzņemti aptuveni 60 jaunie studenti, visi dalījās mazākās grupās pa specialitātēm: vēsturnieki – sociologi, vēsturnieki, kas specializējas Latvijas vēsturē, vēsturnieki – kultūrvēsturnieki, kā arī studenti, kas apgūst poļu valodu un kultūras vēsturi. Pēc pirmā studiju gada dažādu iemeslu dēļ *izzuda* studentu grupa, kas specializējas Latvijas kultūras vēsturē. Kā iemesli minami studentu intereses zudums par specialitāti, nespēja studijas savienot ar darbu, studiju darbu parādi utt., taču viens no galvenajiem iemesliem ir augstskolas veiktās *reformas* saistība ar ierakstu, kas parādīsies absolventu diplomās. Sākumā bija paredzēts, ka studenti, apgūstot četru gadu programmu, iegūs bakalaura grādu vēsturē, izvēlētajā specialitātē (piemēram – kultūras vēsture) un pedagogijā. Taču šobrīd diplomā būs tikai viena specialitāte, bet kam gan ir vajadzīgi *pliki* vēsturnieki? – jautā Inga. Tāpēc šobrīd kopā no sākumā esošajiem 60 studentiem ir palikuši apmēram 23.

Taču, lai apgūtu pilnu studiju programmu, jāklausa lekcijas dažādu veidu, laika posmu un ģeogrāfisko vietu vēsturē (mākslas, arhitektūras, tēlotājmākslas vēsture, Latvijas un Latgales vēsture, ebreju vēsture), Senās Indijas, Japānas, Ķīnas, arābu un citu tautu kultūrā, kursi par Biblii, Eiropas parku un dārzu kultūra, Eiropas un Amerikas mākslas izpratnes vēsture, speciāls kurss par Gētes «Faustu», jāapgūst moderno tehnoloģiju izmantošana vēstures zinātnē utt. – Rodas sajūta, ka mums jāzina viss, kas saistīts ar kultūru, atzīstas

Inga. Savukārt pasniedzēji ir lietpratēji savā jomā un ir arī tādi, kas lasījuši lekcijas citās Eiropas augstskolās. Sākumā bijis šoks par to, ka gan studentu, gan pasniedzēju vidū ir ļoti maz latviešu, pārsvarā ir krievi, arī poļu, baltkrievu tautību pārstāvji. Nav jēgas arī protestēt, ka dažas lekcijas notiek krievu valodā, jo vairākums studentu tomēr ir cittautiešnieki, stāsta Inga. Studiju gaitā paredzētas arī prakses novadpēniecībā, arheoloģijā, darbs muzejā, kas sniedz ieskatu izvēlētajā specialitātē.

Tie, kas ir palikuši *vēsturnieku* šobrīd gandrīz visi studē par valsts budžeta līdzekļiem un saņem 11 latu stipendiju mēnesī. Taču arī maksa par kopmītnēm no sešiem latiem tika paaugstināta uz deviņiem latiem un iespējams, ka drīz visa 11 latu lielā stipendija būs jāatdod par dzīvesvietu. Tāpēc loģiski, ka studentiem rodas vēlēšanās iegūt papildus ienākumus. – Esmu pārliecinājusies, ka mācības ar darbu savienot ir ļoti grūti. Lai arī sākumā darba devēji solās būt saprotoši pret studentiem un atbrīvot no darba pienākumu pildīšanas eksāmenu un ieskašu kārtošanas laikā, tomēr rodas problēmas un domstarpības. Tiem studentiem, kas strādā, atzīmes pazeminās, savā pieredzē dalās Inga.

Lai arī nākotnes nodarbošanās vēl nav skaidra, Inga atzīst, ka tiek iegūta pamatīga zināšanu bagāža priekš sevis. – Pat, ja negribi mācīties, iemācīs, – saka Inga. Un kāda gan karjera iespējama vēsturniekam, īpaši Latvijā? Lai strādātu par skolotāju, ir nepieciešama pedagogiskā izglītība. Arī pasniedzēji atzīst, ka savā specialitātē pēc absolvēšanas strādā ļoti, ja 15% absolventu. Tādēļ Ingai tālākie nodomi ir saistīti ar vēl vienas augstākās izglītības iegūšanu citā specialitātē.

I.Želve

SPORTS

Izcīnīs balvas soļošanā

Līvānos 12. oktobrī paredzētas starptautiskas sacensības SIA «LETTGLAS» balvu izcīņā soļošanā. Distances garums būs 1500 metri, soļotāju maršruts vedīs pa Zaļo, Meža, Zemgales, Saules ielu. Šajā maršrutā tiks ierobežota satiksme no pulksten 11.00 līdz 13.30.

Novada «Rudens stafete»

● Preiļu Valsts ģimnāzijas 1. un 2. komanda, kas «Rudens stafetē» ieguva 1. un 3. vietu. Foto: V.Ozoliņš

26. septembrī Preiļos S/K «Ceriņa» stadionā risinājās skriešanas sacensības «Rudens stafete», kurās piedalījās Preiļu rajona pamatskolu un vidusskolu komandas. Rezultāti ir sekojoši:

1992./94. g. dz. Pamatskolu grupā 6/500 m stafetē uzvarēja Galēnu mamskola (R.Laizāns, A.Bogdanovs, J.Kunakovs, E.Broka, M.Pudule, I.Kurpe); vidusskolu grupā — Preiļu 1. pamatskola (Šķēps, I.Šnepsts, S.Catlakšs, Vanaga, D.Zeiliņa, S.Mazure).
1990./91. g. dz. Pamatskolu gru-

pā 6/800 m stafetē uzvarēja Jersikas pamatskola (R.Svirks, R.Skudra, G.Birzaks, D.Saldaka, S.Bukina, I.Jaundzeme); vidusskolu grupā — Preiļu 1. pamatskolas 1. komanda (L.Vilcāns, E.Veigulis, J.Jaundzems, M.Casno, S.Vasiļevska, I.Bramane).

1988./89. g. dz. Pamatskolu grupā 6/1000 m stafetē uzvarēja Dravnieku pamatskola (A.Trokša, S.Bogdanova, L.Betlere, D.Erts, M.Puduls, A.Caunāns); vidusskolu grupā — Preiļu 1. pamatskola (A.Indrikovs, M.Skvorcovs, A.Lipskis, A.Kursīte, G.Brivbāne, E.Šnepste).

1985./86. g. dz. Vidusskolu grupā 6/1000 m stafetē uzvarēja Preiļu Valsts ģimnāzija (Z.Jokste, I.Vasiļjeva, I.Babris, V.Skabs, D.Valainis, M.Bečs).

Pateicoties uzvarām, Preiļu Valsts ģimnāzija un Preiļu 1. pamatskola 3. oktobrī piedalījās «Lauku avīzes kauss 2003» rudens krosa stafēšu sacensībās Rīgā. Preiļu Valsts ģimnāzija piedalījās trijās stafetēs un 12 komandu konkurencē ierindojās piektajā vietā, savukārt Preiļu 1. pamatskola piedalījās desmit stafetēs un kāpa uz augstāko goda pjedestāla vietu.

Preiļu sambistes godalgotās vietās

5. oktobrī Ādažos notika Latvijas čempionāts sambo cīņā 1986./89. g. dz. un 1990. g. dz. un jaunākām meitenēm, kuru rīkoja Latvijas Džudo federācija. Sacensībās piedalījās labāko specializēto sambo skolu audzēknes no Ventpils, Jelgavas, Ādažiem, Preiļiem un citām Latvijas pilsētām. Jāatzīmē ka čempionāts tika rīkots pirmo reizi kopš 1991. gada.

● Latvijas čempionātā sambo Violeta Maslobojeva savā svara kategorijā ieguva 1. vietu, Signija Kivliniece — 3. vietu, bet Signija Vanaga ierindojās 2. vietā.

Preiļus šajā čempionātā pārstāvēja Violeta Maslobojeva, Signija Kivliniece, Kristīne Ribakova (visas no kluba «Jaunība», treneris A.Sapeģins), Signija Vanaga un Santa Silicka (abas no kluba «Makkabi — Latgale», treneris V.Lemešs).

Pirmo vietu jaunākajā vecuma grupā svara kategorijā līdz 40 kg, parādot labas cīņas prasmes, ieguva Violeta Maslobojeva. Signija Vanaga svara kategorijā līdz 36 kg arī iekļuva finālciņā, bet, zaudējot tajā, ierindojās tikai otrajā vietā. Signija Kivliniece vecākajā grupā svara kategorijā līdz 54 kg

pusfinālā piekāpās spēcīgai ciktonei un rezultātā ierindojās trešajā vietā. Ļoti labas cīņas prasmes parādīja arī Kristīne Ribakova, kura nodarbojās ar džudo un sambo tikai pirmo gadu, tomēr viņai nācās samierināties ar ceturto vietu. Tāpat labas iespējas kāpt uz goda pjedestāla bija San-

tai Silickai, bet arī viņai nācās samierināties ar ceturto vietu.

Kā pavēstīja A.Sapeģins, tā kā šis čempionāts bija pirmais, tad bija gan veiksmes, gan kļūdas, bija ļoti daudz interesantu cīņu, bet kopumā visas sacensības bija ļoti sīvas, jo konkurence bija liela.

Preiļu komanda ar uzvaru uzsākusi hokeja čempionātu

4. oktobrī sākās Daugavpils atklātais čempionāts hokejā, kas turpināsies līdz aprīļa vidum. Čempionāta atklāšanā piedalījās Latvijas Hokeja federācijas prezidents Kirovs Lipmans un Saeimas deputāti.

Šogad čempionātā piedalās 15 komandas, kuras ir sadalītas «A» un «B» grupās. «A» grupā spēlēs: *Stalkers* (Daugavpils), *Spīdveja centrs* (Daugavpils), *Policijas sporta klubs* (Daugavpils), *Rokiškis* (Lietuva), *Bumerangs* (Daugavpils) un *Lokomotīves rūpniecības centrs* (Daugavpils), savukārt «B» grupā spēlēs: *Preiļi*, *Aisbergi* (Kalupe), *Daugavpils ledus skola*, *Jēkabpils*, *Dagda*, *Policijas sporta klubs-2*, *Spīdveja centrs-2* un *Lūši* (Lubāna). «A» grupā spēles notiks četros apļos, savukārt «B» grupā divos apļos.

Preiļu komandā spēlē: M.Mainulis, A.Taraseņko, V.Vučāns, P.Vasiļevskis, A.Mitrofanovs, I.Derjagins, I.Buks, V.Haritonovs, I.Jakovlevs, D.Galčins, A.Linkevičs, I.Šnepsts, V.Nižjulko, N.Patmalnieks, E.Boreiko, N.Žihars,

M.Koftuns, V.Pastars, Ē.Tesnovs, J.Šnepsts, I.Grūbe, N.Žurkovs un E.Griķis.

— Šogad, čempionātā piedalās par piecām komandām vairāk nekā pagājušajā gadā, pirmo reizi piedalās komanda no Lietuvas, tādējādi čempionāta ģeogrāfija paplašinās un tieši tāpēc, lai čempionāts būtu interesantāks, mēs sadalījām komandas «A» un «B» grupās, atbilstoši komandu stiprumam un finansiālām iespējām. Vispār čempionāts tiek rīkots jau piekto reizi un mums ir ļoti patīkami ka visus gadus piedalās komanda no Preiļiem, — teica Daugavpils ledus halles direktors Aleksandrs Sverčkauskas.

Pirmajā spēlē Preiļu komanda tikās ar *Aisbergiem* no Kalupes. Pirmais un otrais periods beidzās bez vārtu guvuma, kaut arī iespējas gūt vārtus bija abām komandām. Trešajā periodā, kad līdz spēles beigām bija palikusi tikai pusotra minūte, Preiļu komandai izdevās labs uzbrukums, kura rezultātā Pēteris Vasiļevskis pārspēja pretinieku vārtsargu un atnesa savai komandai pirmo uzvaru čempionātā.

Lēcēju diena Preiļos

1. oktobrī Preiļu 2. vidusskolas stadionā un S/K «Ceriņa» stadionā risinājās Preiļu pilsētas atklātās sacensības «Lēcēju diena». Sacensības organizēja Preiļu 2. vidusskola.

Sacensības notika sešās vecuma grupās un dalībnieku skaits katrā komandā bija ierobežots, ne vairāk par piecpadsmit. Katrā vecuma grupā sacentās gan zēni gan meitenes. Sacensību uzvarētāji ir:

1984. g. dz. un vecāki jaunieši: augstlēcšana A.Čubijevs (Daugavpils universitāte) — 1,80 m; trīssollēcšana A.Čubijevs (Daugavpils universitāte) — 12,32 m; jaunietes: augstlēcšana Z.Liniņa (Rīgas Stradiņa universitāte) — 1,65 m; tāllēcšana Z.Liniņa (Rīgas Stradiņa universitāte) — 5,24 m; trīssollēcšana L.Svirkste (Līvāni) — 11,07 m.

1985./86. g. dz. jaunieši: augstlēcšana M.Gedzuns (Līvānu 1. vidusskola) — 1,75 m; tāllēcšana M.Gedzuns (Līvānu 1. vidusskola) — 6,31 m; trīssollēcšana A.Lebedevs (Riebiņi) — 11,30 m; jaunietes: augstlēcšana I.Babris (Preiļu Valsts ģimnāzija) — 1,50 m; tāllēcšana I.Juhneviča (Līvānu 2. vidusskola) — 4,78 m; trīssollēcšana I.Juhneviča (Līvānu 2. vidusskola) — 10,06 m;

1987./88. g. dz. jaunieši: augstlēcšana D.Beinarovičs (Krāslava) — 1,70 m; tāllēcšana D.Beinarovičs (Krāslava) — 5,65 m; trīssollēcšana D.Beinarovičs (Krāslava) — 12,76 m;

jaunietes: augstlēcšana L.Bernāne (Preiļu 1. pamatskola) —

1,40 m; tāllēcšana L.Bernāne (Preiļu Valsts ģimnāzija) — 4,65 m; trīssollēcšana E.Laugale (Līvānu 1. vidusskola) — 9,66 m;

1989./90. g. dz. zēni: augstlēcšana S.Metlovs (Daugavpils 12. vidusskola) — 1,55 m; tāllēcšana V.Jekimovs (Preiļu 2. vidusskola) — 4,87 m; trīssollēcšana R.Vilcāns (Līvānu 1. vidusskola) — 10,58 m;

meitenes: augstlēcšana J.Visocka (Daugavpils 13. vidusskola) — 1,45 m; tāllēcšana E.Poplavska (Preiļu 1. pamatskola) — 4,56 m; trīssollēcšana no vietas J.Visocka (Daugavpils 13. vidusskola) — 6,68 m;

1991./92. g. dz. zēni: augstlēcšana R.Dilba (Krāslava) — 1,30 m; tāllēcšana A.Baranovs (Preiļu 2. vidusskola) — 4,24 m; trīssollēcšana no vietas A.Cvetkovs (Krāslava) — 6,77 m;

meitenes: augstlēcšana I.Mūrniece (Preiļu 1. pamatskola) — 1,40 m; tāllēcšana J.Mironova (Līvānu 2. vidusskola) — 3,90 m; trīssollēcšana no vietas I.Mūrniece (Preiļu 1. pamatskola) — 6,17 m;

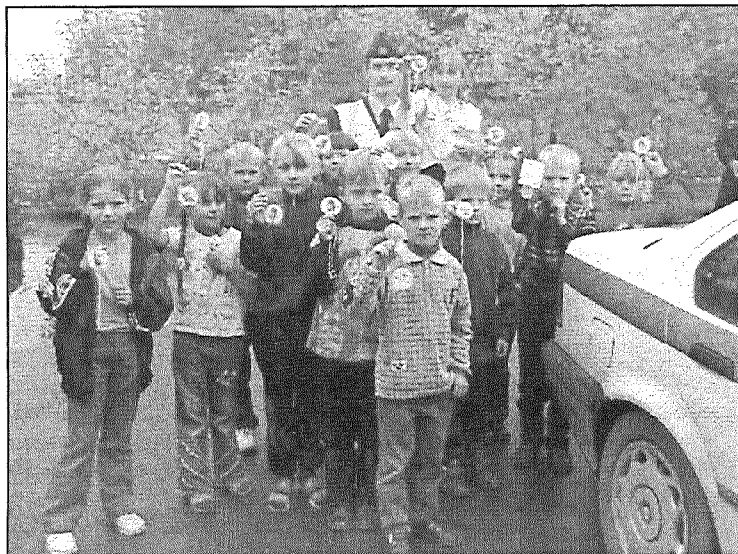
1993./94. g. dz. zēni: augstlēcšana D.Rinčs (Preiļu 1. pamatskola) — 1,10 m; tāllēcšana D.Rinčs (Preiļu 1. pamatskola) — 3,90 m; tāllēcšana no vietas J.Sondors (Preiļu 1. pamatskola) — 2,03 m;

meitenes: augstlēcšana I.Urka (Preiļu 1. pamatskola) — 1,05 m; tāllēcšana J.Sokolova (Līvānu 2. vidusskola) — 3,23 m; tāllēcšana no vietas I.Urka (Preiļu 1. pamatskola) — 1,98 m.

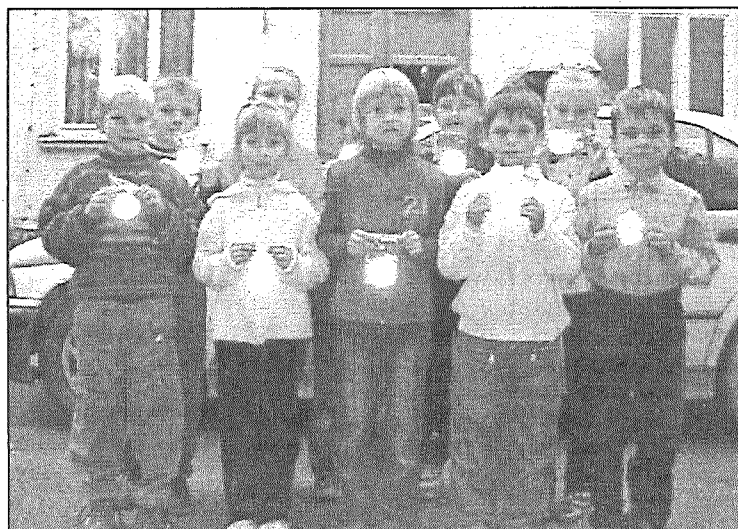
Policijas darbinieki tiekas ar skolēniem

Gadskārtējās akcijas «Policijas dienas skolās» ietvaros Preiļu rajona policijas pārvaldes darbinieki pagājušajā nedēļā uzsāka braucienus par visām rajona skolām. Šo vizīšu mērķis – tikties ar skolēniem, pedagogiem. Taču visvairāk policistus gaida lauku skolu pirmo klašu audzēkņi, jo viņiem, lai sekmētu bērnu drošību uz ceļiem, tiek dāvināti gaismas atstarotāji.

Kā «Novadniekam» pastāstīja Preiļu rajona policijas pārvaldes kārtības policijas priekšnieka vietniece, policijas virsleitnante Inga Zdanovska, jau apmeklētās Gaļēnu, Dravnieku, Priekuļu, Pelēču, Rušonas, Gailišu, Salas un Sutru pamatskola, kā arī Jaunaglonas arrodvidusskola un Aglonas katoļu ģimnāzija. Ar audzēkņiem tikās kārtības policijas darbinieki, ceļu policijas inspektori, kā arī tie iecirkņu inspektori, kuru pārraudzībā atrodas katra konkrētā skola. I. Zdanovska atzina, ka bērnu nedalītu uzmanību piesaista ceļu policisti, jo tiek pārrunātas ceļu satiksmes noteikumu normas, pirmklasnieki saņem košus gaismas atstarotājus. Pārrunas notiek atsevišķi sākumskolas un pamatskolas klašu audzēkņiem, tiek apspriesta bērnu uzvedība skolā, uz ielas, bērnu tiesības un pienākumi. Kārtības policijas priekšnieka vietniece uzsver, ka bērni ir kļuvuši daudz drošāki, ir zinātkāri un daudz jautā policistiem par viņus interesējošām lietām.

● Dravnieku pamatskolas pirmklasniekiem atstarotājus pasniedza Preiļu rajona policijas pārvaldes ceļu policijas priekšnieka vietnieks Vilis Patmalnieks.

● Tagad mēs būsīm labi pamanāmi uz tumšajiem lauku ceļiem, spožos atstarotājus rāda Priekuļu pamatskolas mazie audzēkņi.

Braucamrīki jāgatavo ziemei

No 22. septembra līdz 4. oktobrim Ceļu satiksmes drošības direkcija (CSDD) līdzdarbojās Latvijas Stautoil un Latvijas Auto moto biedrības (LAMB) rīkotajā akcijā 5 punkti drošībai. Tā atgādināja autovadītājiem par nepieciešamību sagatavot automašīnas tumšajiem gada laikiem — rudenim un ziemei. Akcijas devīze: *Redzi un esi redzams!*

Akcijas laikā pieredzējuši autopāldzības meistari bez maksas pārbaudīja automašīnas piecus svarīgākos tehniskā stāvokļa rādītājus: tālās un tuvās gaismas; signāluguņis — bremžu, pagriezienu, atpakaļgaitas; drošības siksnu tehnisko stāvokli; vējstikla šķidruma mehānisma darbību un logu apskalošanas šķidruma līmeni; drošības komplekta esamību — aptiecinu, avārijas trijstūri, ugunsdzēsamo aparātu.

CSDD apkopotā informācija liecina, ka 39% visu negadījumu notiek diennakts tumšajā laikā. Savukārt statistika par cietušajiem ceļu satiksmes negadījumos tumšā un krēslā ir vēl dramatiskā-

ka. Ceļu satiksmes negadījumos, kas notikuši krēslā un tumsā, pagājušajā gadā gājuši bojā 257 cilvēki, kas ir 52,4% no visiem bojāgājušajiem. Šie dati apliecina nepieciešamību pievērst pastiprinātu uzmanību braukšanas drošībai tumsā, īpaši — pareizi noregulētām tuvajām un tālajām gaismām. Nenoregulētas gaismas rada divas problēmu grupas:

- 1) tiek apzīlbināti pretimbraucošo transporta līdzekļu vadītāji, kas var veicināt ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu;
- 2) neļauj saskatīt gājējus un velosipēdistus. Statistika liecina, ka diennakts tumšajā laikā strauji pieaug ceļu satiksmes negadījumu skaits, kuros cietuši gājēji un riteņbraucēji.

Automašīnu gaismu problēmas joprojām ir aptuveni 20% no tehniskajā apskatē konstatētajiem trūkumiem. Ar katru gadu nenoregulēto gaismu automašīnām kļūst nedaudz mazāk, tomēr kopumā tas ir iespējams skaitlis — piektā daļa automobiļu pa Latvijas ceļiem pārvietojas, apdraudot pretimbraucējus, gājējus, un, protams, arī paši sevi. Akcija kalpo kā labs stimuls autovadītājiem pār-

liecināties par sava transportlīdzekļa tehnisko stāvokli un vienmēr rūpēties, lai tas uz ceļa nesagādātu raizes ne pašam, ne citiem satiksmes dalībniekiem.

2002. gadā akcijas laikā tika pārbaudīts vairāk nekā 3700 automašīnu. Tikai divām trešdaļām pārbaudīto automašīnu tuvās gaismas bija noregulētas pareizi. Elektrosistēmas pārbaude atklāja, ka 12% automašīnu šī sistēma nav kārtībā un aukstā ziemas rītā tiem būtu vajadzējis meklēt trosi vai «piepīpējamus» vadus. Pēc eļļas pārbaudēm 15% akcijā piedalījušos autovadītāju tika ieteikts nomainīt sava spēkrata eļļu. Drošības komplekts — aptiecinu, avārijas trijstūris un ugunsdzēsamais aparāts — pilnībā nokomplektēts bija tikai 56% automašīnu.

Rūpējoties par satiksmes dalībnieku drošību, CSDD aicina autovadītājus, kuri nav pārbaudījuši savus transportlīdzekļus akcijas *Redzi un esi redzams!* laikā, bet kuri nav droši par sava auto tehnisko stāvokli, to pārbaudīt jebkurā auto servisā un novērst tehniskās nepilnības. Šāda rīcība ir ikviena autovadītāja vērtīgs ieguldījums satiksmes drošības uzlabošanai.

Policijā vērtē deviņu mēnešu rezultātus

Preiļu rajona policijas pārvaldes darbinieki izvērtējuši deviņos mēnešos padarīto. Kopumā valstī šajā laikā reģistrēti 37 668 noziedzīgi nodarījumi, no kuriem atklāti 17 074. Preiļu rajonā reģistrēti 464 noziedzīgi nodarījumi, no kuriem atklāti 408.

Deviņos mēnešos Preiļu rajonā reģistrēti:

- 2 smagi miesas bojājumu nodarīšanas gadījumi (abi atklāti);
- 121 zādzība (93 atklātas);
- 9 automašīnu zādzības (1 atklāta);
- 20 huligāniskas darbības (19 atklātas);
- 44 tīši mantas bojāšanas gadījumi (38 atklāti);
- 2 narkotisko vielu glabāšanas gadījumi (abi atklāti);
- 16 nelikumīgas ieroču glabāšanas gadījumi (visi atklāti);
- 9 laupīšanas (5 atklātas);
- 2 slepkavības (atklātas);
- 21 meža nelikumīgas ciršanas gadījums (20 atklāti);

■ 22 noziedzīgi nodarījumi ekonomikas jomā (visi atklāti);

■ 82 reģistrēti materiāli par nodarījumiem ar īpaši nelielu kaitējumu, kuros vainīgās personas noskaidrotas.

Dažādos ceļu satiksmes negadījumos deviņu mēnešu laikā bojā gājuši četri cilvēki, traumas guvuši 62. Pavisam notikušas 232 avārijas.

Joprojām uzmanības centrā ir alkoholisko dzērienu tirdzniecība neatļautās vietās. Kopš gada sākuma policijas pārvaldes darbinieki atklājuši 46 šāda veida pārkāpumus jeb «točkas».

Deviņu mēnešu laikā par dažādiem administratīvajiem pārkāpumiem sastādīti 1914 administratīvo pārkāpumu protokoli. Visvairāk protokolu — 792 — sastādīti personām par atrašanos sabiedriskā vietā alkohola reibumā. Daudziem dzērienu baudīšana beigusies atskurbtuves telpā kopš gada sākuma atskurbtuvē nonākušas jau 266 personas.

POLICIJAS ZIŅAS

Rudzātos apzags veikals

2. oktobrī Rudzātu pagastā, izsitot stiklu loga rūtij un atliecot metāla režģi, zagļi iekļuvuši SIA «Bērzi-2» veikalā. Paņemti dažādi pārtikas produkti. Policija noskaidro zādzības apstākļus.

Meklē cigarešu un alkohola īpašnieku

3. oktobrī Preiļos Kārsavas ielā atrasta bezsaimnieka manta — 60 paciņas cigarešu «Prima Nevo» un 80 paciņas cigarešu «Leninograd». Turpat policisti atraduši ar septiņas viena litra un piecas 0,5 litru tilpuma pudeles ar bezkrāsainu šķidrumu, kuram bija izteikta alkohola smaka. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana, policija meklē šīs bezsaimnieka mantas īpašnieku.

Saimniecei izkrāpta automašīna

4. oktobrī policijā saņemts Līvānu iedzīvotājas, 1964. gadā dzimušās Tamāras iesniegums par to, ka viņas mājas pagalmā kāds nepazīstams vīrietis saimniecei izkrāpis viņai piederošo automašīnu VW Golf. Īpašniecei nodarīts materiālais zaudējums 200

latu apmērā. Policija noskaidro lietas apstākļus.

Pēc dzeršanas nozaga mobilo tālruni

Noskaidrots, ka 3. oktobrī Preiļos pēc kopīgas alkohola lietošanas 1958. gadā dzimušajai Tatanai nozags moblais tālrunis. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Nepakļāvās policijas darbiniekiem

4. oktobrī Līvānos 1960. gadā dzimušais Andrejs alkohola reibumā nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajam prasībām, par ko viņam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Skandalē ģimenes lokā

5. oktobrī Līvānu novada Rožupes pagasta iedzīvotājs, 1960. gadā dzimušais Grigorijs alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu.

Nelikumīgi cērt kokus

6. oktobrī Rušonas pagastā 1939. gadā dzimušajam Albertam piederošajā mežā nelikumīgi nocirsti 26 koki. Policija noskaidro materiālo zaudējuma apjomus, kā arī vainīgās personas.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Visbiežāk autokatastrofās iekļūst rozā krāsas automašīnas

Kā noskaidrojuši Lielbritānijas auto eksperti, autovadītājiem visbīstamāk ir sēsties rozā krāsas automašīnās, jo tieši tās avārijas situācijās mēdz nokļūt visbiežāk.

Pamatojoties uz apdrošināšanas kompāniju datiem, eksperti secinājuši, ka pie apdrošinātājiem ar prasību pēc kompensācijas vērsas ceturtdaļa rozā krāsas automašīnu īpašnieku, ziņo «Finansovije Izvestija».

Otrajā vietā bīstamības ziņā ir melnas automašīnas, tām seko violeti, dzeltenī un sudrabrāsas auto. Tāpēc analītiķi uzskata, ka līdz šim pastāvējušais apgalvojums par to, ka mazāku varbūtību iekļūt avārijā ar košas krāsas automobili ir nepareizs.

Par auto īpašnieka veselībai visnekaitīgāko atzīta debeszila krāsa. Safidzinoši reti pēc kompensācijām pie apdrošinātājiem vērsas arī bēsu, baltu un bronzas krāsas automašīnu īpašnieki.

Par safidzinoši drošiem atzīti arī sarkanās krāsas auto. Tai pašā laikā britu eksperti atzīst, ka šādas krāsas auto īpašniekiem nereti patiek pārsniegt maksimālā atļautā ātruma ierobežojumus.

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

INFORMĀCIJA

Mazpulcēnu veikums vasarā

Rajona mazpulku rudens skatē, ko organizēja rajona bērnu un jauniešu centrs, šogad ar darbiem piedalījās 60 mazpulcēni, kas ir ievērojami vairāk nekā iepriekšējos gados.

Mazpulku skaits rajonā nemainās, tie joprojām ir septiņi, taču palielinās skolēnu interese par šo nodarbi. Vienlaikus uz skati bija aicināti jaunie mazpulcēni, kuri nodeva zvērestu. Līdz ar to skatē piedalījās apmēram 80 skolēni. Jauno mazpulcēnu svinīgā solījuma nodošana bija organizēta pirmo reizi. To pieņēma mazpulku abiedre Līdija Kažemāka, kalnes 592. mazpulka bijusī tāja.

—mazpulcēni jau pavasarī izstrādāja savus projektus, iesūtīja pieņemumus par vasarā iecerētajiem darbiem.

Šogad pirmo reizi tika ierobežots uz reģiona skati izvirzāmo mazpulcēnu skaits, jo no katriem četriem projektiem bija izvirzāms viens. Līdz ar to darbu atlase bija stingra. Vērtēšanas komisijā piedalījās Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja speciāliste augkopībā Inese Magdalenoka un grāmatvede Iveta Cīrule. Mazpulcēniem jāprot ne tikai izaudzēt ražu, bet no vecāko pakāpju bērniem tiek prasītas zināšanas arī grāmatvedības aprēķinos. Skatē darbojās otra vērtēšanas komisija, kuras vadītāva strādāja rajona bērnu un jauniešu centra, kā arī rajona izstrādāšanas pārvaldes pārstāvji. Šī komisija iepazīnās ar to mazpulcēnu darbiem, kuri bija pievērsušies novadpētniecībai, kulinārijas un atkarību profilakses jomai.

Mazpulku darbu kopumā var raksturot ar vārdu daudzveidība. Bez tradicionālajiem mēģinājumiem lopkopībā, augkopībā, biodinamiskajā lauksaimniecībā mazpulcēni bija pievērsušies vides aizsardzībai un citām nozarēm. Vērtēšanas komisijas pēc rūpī-

gas iepazīšanās ar visiem darbiem uz projektu forumu Malnavā izvirzīja pārstāvjus no visiem mazpulkiem. Visvairāk – seši mazpulcēni izvirzīti no Līvānu 279. mazpulka. Armands Dolgaiss bija sagatavojis veiksmīgu darbu par Jersikas pilskalna vēsturi. Arta Apša skatē pārsteidza ar izaudzēto kartupeļu šķirņu dažādību. Lelde Apša reģiona skatē piedalījās kā mazpulcēnu darbu tirgotāja, jo šogad pirmo reizi tiek dota iespēja pārdot savu preci un piedalīties arī tirgotāju konkursā. Eliass Rudzāts strādāja ar projektu «Palīdzī jaunajiem kokiem». Tās saistīts ar birtzaliņu un mežu stādījumu izkopšanu, jaunu koku dēstīšanu. Vita Baltmane guvusi panākumus sauso ziedu audzēšanā un to pielietošanā, bet Evitai Reliņai vislabāk padevušies garšaugi. Līvānu mazpulcēni savas skolotājas Daces Rudzātes vadībā teicami pierādījuši, ka mazpulks sekmīgi var darboties arī pilsētas apstākļos.

No Anspoku 990. mazpulka uz reģiona skati izvirzīti četri skolēni. Kristīne Vjakske savu māku pierādījusi dārzena audzēšanā un konservēšanā, Velta Rubine aizrāvusies ar garaušu kopšanu. Baiba Luriņa ar fotogrāfijām demonstrēja, cik daudzveidīgu liliņu šķirņu kolekciju izveidojusi. Bet Marta Pastare bija sagatavojusi darbu «Mans dzimtas koks», kas no visiem šāda veida pētījumiem atzīts par visaptverošāko. Anspoku mazpulcēni strādā skolotājas Liliņas Upenieces vadībā.

Ainārs Vaivods no Vanagu 198. mazpulka uz reģiona skati Malnavā dosies ar darbu par gladiolu kopšanu un audzēšanu. Vērtēšanas komisija viņa paveikto atzina par selekcionāra cienīgu darbu, jo zēns veido jaunas šķirnes. Jau nākamgad Ainārs gaidīs pirmos savu selekcionēto šķirņu ziedus. Šovasar zēnam padevušies gladiola 1,50 metru garumā. Rajona skatē bija aplūkojama fotogrāfija ar Aināru blakus gladiolai, abi

vienādā augumā. Par sava audzēkņa darbu priecājās mazpulka vadītāja Ināra Kļavinska.

Rožupes 1055. mazpulks būs pārstāvēts ar Kristapa Ancāna izaudzētajiem ķirbjiem un Lindas Stonkuses krāšņumaugiem. Bet Ilona Trūpa demonstrēja plašas zināšanas par kulināriju. Ar mazpulcēniem strādā Aija Usāne.

Pelēču mazpulka «Cerība» dalībnieces Madaras Kivriņas vecāki nodarbojas ar cūkkopību, bet meitenei atvēlēti savi audzējamie sivēni. Viņa neapmulsā no vērtēšanas komisijas āķīgajiem jautājumiem par kombinēto barību un cita veida lopbarību. Raivis Kurmis rajona skatē demonstrēja ķirbjus, kā arī parādīja savas izcilās zināšanas par šo kultūru, bet Māris Kurmis jau trešo gadu nodarbojas ar sīpolu audzēšanu un šo nozari teicami pārzina. Zēns jau var sniegt ieteikumus par sīpolu šķirnēm un tās raksturot. Guntis Skukis iesaistījies projektā «Palīdzī jaunajiem kokiem». Mazpulcēni strādā Marijas Zīmeles vadībā.

Jersikas 504. mazpulka dalībniece Dace Utināne aizrāvusies ar kabaču, bet Aija Utināne – ar gurķu šķirņu audzēšanu. Marita Greidāne pievērsās mazpulku mēnešraksta vēstures izpētei. Šo mazpulku vada Ina Smelcere.

Līga Paegle no Jasmuižas 592. mazpulka žūrijas atzinību guva par Amerikas lielo dzērveņu audzēšanu. Bet Aija Spūle izvirzīta mazpulku vadības konkursā, kas bija paredzēts sestās pakāpes mazpulcēniem. Šāds konkurss notika pirmo reizi, un tajā varēja piedalīties mazpulka priekšnieks vai sekretāre. Aija piedalījās kā mazpulka priekšniece, uzrādīja teicamas teorētiskās un praktiskās mazpulku vadīšanas zināšanas, labi sagatavotu mazpulka dokumentāciju. Ar Jasmuižas mazpulcēniem strādā Ingrida Kampāne.

Mazpulku reģiona skatē paredzēta 11. oktobrī Malnavā.

L.Rancāne

DER ZINĀT

Dzīvokļa stūri kvīšu kalnam

Veicot lielāku tīrīšanu, centīgās namamātes nereti atkritumu kastē izlidina arī sakrājušās norēķinu kvītis par dažādiem pakalpojumiem. Taču izrādās, ka prātīgāk būtu kvītis «nemoskārstai vajadzībai» glabāt vismaz gadu un nesteigties ar to izmešanu.

Piemēram, norēķinu kvītis, kas saņemtas par apmaksātajiem «Lattelekom» pakalpojumiem, jāglabā vismaz desmit gadus. To paredz likums par valsts uzņēmumu sniegtajiem pakalpojumiem. Taču reāli cilvēki šī uzņēmuma kvītis glabā vidēji trīs mēnešus. Ja uzņēmums «Lattelekom» parādu trīs mēnešu laikā nav konstatējis, tad vēlāk tas pretenzijas vairs nepiesaka.

Līdzīgas prasības ievēro arī

uzņēmums «Latvenergo». Atsaucoties uz likumu par valsts uzņēmumiem, kvīšu saglabāšanai noteikts desmit gadus ilgs termiņš. Domstarpību gadījumos ar klientu šī prasība arī tiek ievērota.

SIA «LMT» var saņemt informāciju, ka privātzņēmuma noteikumi paredz norēķinu kvītis saglabāt gada garumā. Taču norēķinu elektroniskā uzskaitē nodrošina pilnu informāciju par to, vai klientam ir parāds. Ja, saņemot kārtējo rēķinu, tajā neparādās parāda summa, tas nozīmē, ka klientam parādu nav, un uzņēmumam nav arī nekādu pretenziju.

Akciju sabiedrības «Latvijas gāze» noteikumos paredzēts, ka kvītis par samaksātajiem pakalpojumiem jāglabā piecus gadus. Norēķini tiek uzskaitīti elektroniskā

veidā.

SIA «Preiļu saimnieks» namu pārvaldē paskaidroja, ka normatīvos nav noteikts, cik ilgi iedzīvotājiem jāuzglabā čeki, un viņi no tiem var šķirties pēc pašu ieskatiem. Šajā iestādē visi maksājumu apliecinājoši dokumenti saglabāti kopš 1995. gada un ar to palīdzību domstarpību gadījumā var iegūt skaidrību par jebkuru notikušu vai nenotikušu maksājumu. Un tomēr sirdsmiera labad arī iedzīvotājiem vismaz pāris mēnešus der uzglabāt maksājumu kvītis par piegādāto siltumu, auksto ūdeni, izvestajiem atkritumiem un citiem no komunālās saimniecības saņemtajiem pakalpojumiem.

Sagatavoja L.Rancāne

INTERESANTI

Pret kariesu ar dūmiem un urīnu

Kelnes Medicīnas vēstures un ētikas institūta darbiniece Silvija Timpe ir veikusi pētījumu par to, kā cilvēki 19. gadsimtā ir centušies novērst un ārstēt kariesu. Izrādās, ka senākos laikos slimos zobus apkvēpināja ar dūmiem vai vienkārši izrāva, kad sāpes kļuva neizturamas. Savukārt kā pretsāpju līdzekli izmantoja suņu urīnu.

Cilvēki bija pārliecināti, ka kariesss rodas nevis no nepareizas ēšanas vai zobu kopšanas, bet gan no «zobu tārpiem» vai «sliktām sulām». Visvairāk zobu tārpiem ticēja viduslaikos, stāsta pētījuma autore. 18. gadsimtā dzīvojošo cilvēku uzturā cukura vēl nebija daudz. Kad 19. gadsimta sākumā cukurs tika izmantots biežāk un rupjmaizi nomainīja baltmaize, palielinājās arī saslimstība ar kariesu. Turklāt Otrā pasaules kara beigās, kad bada dēļ cukura daudzums pārtikā bija samazināts, arī ar kariesu slimoja mazāk.

Mūsdienās plaši izplatītās zobu birstes cilvēki izmantoja tikai reizi nedēļā un dažkārt pat retāk. Tā laika zobārsti pat ieteica tās pārāk bieži nelietot, apgalvojot, ka zobu birstes nevēlami kairina smaganas. Tikai 20. gadsimtā cilvēki sāka apzināties, ka zobu birstīte un zobu pasta ir galvenais līdzeklis kariesa profilaksei.

Aizliedz ēstgribu bojājošas reklāmas

Ķīnas telekanāliem, saskaņā ar jaunajiem noteikumiem, turpmāk būs aizliegts maltīšu laikā demonstrēt reklāmas, kas atzītas par apetīti bojājošām, piemēram, klipini par sieviešu higiēnas paketiņiem, ziedēm pret hemoroīdiem u.tml.

Reklāmu veidotājiem būs aizliegts arī izmantot reklāmās vārdu spēles, kas kropļo valodu. Par divdomīgām vārdu un hieroglifu spēlēm reklāmklipos bija sūdzējušies skolu pedagogi.

Vienā mājā atrod simtiem dzīvnieku

Lielbritānijas Dzīvnieku aizsardzības biedrības (RSPCA) darbinieki no kādas pusmūža pāra mājas Anglijas ziemeļrietumu pilsētā Lankešīrā izveduši 244 suņus, 16 putnus, piecus kaķus, divus kaķēnus, vienu trusi un šinšillu.

15 darbinieki uz šo māju devušies pēc anonīma zvana saņemšanas un dzīvniekus no tās ārā veduši divas dienas. «Tas RSPCA bija lielākais jebkad atrasto dzīvnieku skaits,» paziņoja biedrības pārstāvis.

Dzīvnieki nosūtīti uz RSPCA centriem visā Lielbritānijā, bet par atradumu uzsākta izmeklēšana.

Ko darīt, ja spiež kurpe?

Kāds amerikānis atrisināja šo problēmu visai oriģināli — ielika kurpē polietilēna maisiņu ar ūdeni un ievietoja ledusskapī. Pēc diennakts sasalušā ūdens apjoms palielinājās par desmit procentiem. Kurpe bija laikā!

UZMANĪBU,
«NOVADNIEKA» ABONENT!
Speciāls piedāvājums –
abonēšana ar atlikto
maksājumu!

ABONĒŠANAS KARTĪTE

Lūdzu noformēt «Novadnieka» abonementu:

Vārds _____
Uzvārds _____
Personas kods _____
Saņemšanas adrese _____

LV-53

Tālrunis _____ (mājās) _____ (darbā) _____ (mob.t.)

Eksemplāru skaits _____

Abonēšanas termiņš — 2003. gada

Oktobris	Novembris	Decembris

Vēlos maksāt redakcijā ☐ jā ☐ nē ☐

Vēlos katru mēnesi saņemt rēķinu par abonēšanu ☐ jā ☐ nē ☐

(paraksts)

2003. gada _____

Lūdzu, aizpildiet kartīti drukātiem burtiem!

Ko jums un Latvijai nozīmē Tautas fronte?

Elvira Strautmane,
mediķe no
Riebiņiem:

— Es un arī mani tuvinieki nebijām ar to saistīti, nepiedalījāmies. Manuprāt, Tautas fronte cīnījās par Latvijas neatkarību un brīvību. Vēlējās, lai mums būtu labāka dzīve. Šī kustība nebija liela, bet nozīmīga. Ko viņi bija izvirzījuši, to, manuprāt, panāca. Nebija plašas tautas masas. No Preiļiem piedalījās ne tik daudz cilvēku, kā būtu vajadzīgs. No Riebiņiem piedalījās daudz cilvēku.

Santa Lakševica un Zaiga Kuzminova,
Preiļu Valsts ģimnāzijas audzēknes:

— Tautas fronte? Bija tāda diena, kad visi frontē sastājās. Jā, skolā mācījāmies par to. Tās laikiem bija 1919. gads. Vai tās nebija brīvības cīņas? Un tajās cīnījās ļoti daudzi. Pavisam nesen bija tā Tautas frontes diena, skatījies pa televizoru. Sanāca cilvēki, kas bija cīnījušies Tautas frontē. Nē, laikam tas bija pēc kara vai padomju laikos. Varbūt tās ir domātas barikādes? Par atmodu zinām. Tā bija trešā atmoda, vēl Māra Zālīte piedalījās. Sešdesmitie vai septiņdesmitie gadi.

Latvija neatkarību atguva 1991. gadā 4. maijā. Sākās ar barikādēm, kad Latvijā ienāca krievu tanki. Laikam jau tur bija tā Tautas frontes loma. Tā atbalstīja to domu, ka Latvijai jāatgūst neatkarība.

Raimonds Strupais, bezdarbnieks no
Aizkalknes ar dēlenu Jāni:

— Ar Tautas frontes kustību sākās neatkarības atgūšana. Piedalījies personīgi, biju uz barikādēm. Tolaik dzīvoju Rudzātās un Tautas frontes kustībā iesaistījies kopā ar rudzātiem. Daļa no sabiedrības šos notikumus jau aizmirsusi, bet jaunatne par tiem nezina. Rudzātās arī tagad rīko bijušo tautfrontinieku tikšanos. Tāda notika arī pagājušajā vasarā.

Ināra Savicka, militārdienesta darbiniece Preiļos:
— Ar Tautas fronti sākās mūsu brīvība. Tāi klājās grūti, tomēr paveicās sasniegt mērķi. Apvienojās tautas masas. Vēlāk tā aizgāja malā.

Es piedalījos Baltijas ceļā. Braucām uz Cēsim, un visi stāvējām sadevušies rokās.

Imants Norkārklis,
zemnieku saimniecības
«Salenieki» līdzīpašnieks no
Vārkavas novada:

— Tautas fronte ar savu darbību panāca Latvijas neatkarību. Tā deva ļoti daudz. To vadīja aktīvi cilvēki. Tolaik dzīvoju Mālpilī. Es un arī sieva braucām uz Rīgu, lai piedalītos Tautas frontes pasākumos. Tās nozīmē Latvijas vēsturē bija vislielākā.

L.Rancāne

Foto: M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

TEHNOLAND®

10. OKTOBRĪ

JAUNA SADZĪVES TEHNIKAS

VEIKALA ATVĒRŠANA!

10., 11., 12., OKTOBRĪ VISĀM PRECĒM ATLAIDES

-15%

NEPALAID GARĀM!

VAIRĀK TEHNIKAS, NEREDZĒTAS ATLAIDES, ĪPAŠIE KREDĪTA NOTEIKUMI!

Rēzeknē: Atbrīvošanas aleja 122, tālr.: 4634946;

Visi privātsludinājumi,
kas publicēti «Novadniekā»,
tiek uz nedēļu BEZ MAKSAS
ievietoti «Novadniekā»
mājas lapā internetā
www.novadnieks.lv.
Izmantojiet šo iespēju!

Latgales Finanšu un investīciju kompānijas Preiļu filiāle
piedāvā pensionāriem:
✓ aizdevumus bez ķīlas, ✓ lizingu bez pirmās iemaksas.
Pērk sertifikātus.
Preiļi, Raiņa bulvāris 19, 8. kab. Līvānos (tikai otrdienās,
iepriekš jāpievērtas) kultūras nama ēkā. Tālr. 5324164, 9142145.

«NIKO-LOTO» pērk un pārdod
privatizācijas un kompensācijas
sertifikātus un LOMBARDS izsniedz
kredītu pret ķilu katru dienu
Līvānos, Stacijas ielā 1. Tālr. 6780843,
42332, 41221 (vakaros).
Preiļos (tikai sertifikāti), Raiņa bulv. 15.
Tālr. 53-07068, 23024 (vakaros).

PĒRK skujkoku zāgbaļķus,
sīkbaļķus, papirmalku.
Tālr. 9406920, 6465057.

PĒRK cirsmas, mežus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja.
Tālr. 9228725, 6418626.

SIA «AIBI» pērk zirgus,
liellopus, jaunlopus, aitas.
+12%, +18%.
Tālr. 48-71185, 48-71804, 9478728,
9445135.

Sestdien, 11. oktobrī Preiļu tirgū
zemnieku saimniecība PĀRDOS
daudzgadīgos augus, ziemcietes, skujuņus,
akmensdārza augus, mārtņrozēs,
krizantēmas, sīpolpuķu kolekcijas.

Pelēču pagasta padome rīko
SVECĪŠU VAKARUS
25. oktobrī plkst. 13.00 Gornijiešu kapos,
plkst. 14.00 Pelēču kapos,
plkst. 15.00 Bramaņu kapos,
plkst. 16.00 Džeriņu kapos.
26. oktobrī plkst. 13.00 Solkas kapos,
plkst. 14.00 Vecumu kapos,
plkst. 15.00 Krasnagorkas kapos.

9. un 15. oktobrī z/s pārdos jaunputnus 4-6 mēn.,
brūnas un melnas dējējvistas 10-13 mēn., dažādas
gaiļus L.Pupājos 7.30, Priekuljos 7.40, Rudzātās 7.55,
Rožupē 8.10, Līvānos 8.25, Jersikā 8.55, Upeniekos 9.05,
Starēs 9.20, Vanagos 9.35, Sutros 9.50, Preiļos 10.05,
Ančkinos 10.30, Vārkavā 10.40, Piliškās 10.55, Upmalā
11.10, Rimicānos 11.20, Arendolē 11.35, Pelēčos 11.50,
Aizkalnē 12.00, Ārdavā 12.15, Aglonā 12.30, Jaunaglonā
12.40, Aglonas st. 12.55, Baškos 13.05, Kastīrē 13.10,
Anspokos 13.20, Gailišos 13.35, Riebiņos 13.50, Stabul-
niekos 14.05, Gailēnos 14.15, Polkoronā 14.25, Smelteros
14.35, Pieniņos 14.45. Tālr. 5321270, 9186065.

PĒRK zāgbaļķus,
papirmalku, finieri, sīkbaļķus.
Tālr. 9148290.

PĒRK kailcirtes, mežus
par augstām cenām.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 6418626, 6465057.

SIA «Ranko» iepērk
mājlopus dzīvsvārā.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 42807, 44179, 9161121.

Pārdod

grūsnu teli. Tālr. 6413101;
presētu sienu no šķūņa. Tālr. 6403693;
kūtmēslus. Tālr. 6139753;
lietotu ledusskapī «Minsk», mazlietotu
sieviešu velosipēdu, 2 ligavas kleitas. Tālr.
9855615.

Pērk

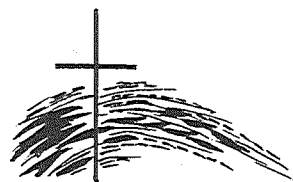
T-150. Tālr. 6139753.

Izīrē

garāžu Cēsu ielā. Tālr. 9855615 (pēc 17.00).

No sirds pateicamies visiem, kuru
līdzjūtību saņēmām mūsu neatgrie-
zamā zaudējuma sāpēs, visiem, kuri
palīdzēja un bija kopā ar mums mū-
su bēdās, Kārli Neicgali aizsaules
ceļā pavadot.

Sieva, meitas un mazbērni

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz
pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.
Vissiltākie līdzjūtības vārdi
Teklai Kurcenbaumai,
no MĀSAS atvadoties.
Aglonas internātvīdusskolas
kollektīvs

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona padome
♦ 8. oktobrī apvienotā komiteju sēde.
♦ 9. oktobrī seminārs rajona kultūras
darbiniekiem.
♦ 10. oktobrī piedalīšanās Baltijas valstu
sieviešu konferencē Jelgavā. Pulksten 15.00
tikšanās ar Bēmu fonda prezidentu Andri Bērzi-
ņu un Saeimas budžeta komisijas pārstāvjiem
Rudzātā speciālajā internātpaiglskolā.
♦ 14. oktobrī pulksten 11.00 rajona sieviešu
apvienības iepazīšanās ar Rudzātu speciālo
internātpaiglskolu.
♦ No 10. līdz 19. oktobrim rajona padomes
plānošanas nodaļas pārstāvju darba vizīte
Polijā.
Kinoteātris «Ezerzeme» Preiļos
♦ 8. oktobrī pulksten 20.00 trilleris «Pats
par sevi».

♦ 10. oktobrī pulksten 18.00 un 20.00, 12. ok-
tobrī pulksten 16.00 un 18.00, 13., 14. un 15. ok-
tobrī pulksten 18.00 komēdija «Tēti rīkojas».
♦ 12., 13., 14., 15. un 16. oktobrī pulksten
20.00 romantiska komēdija «Lūsija izvēlas».
Rajona izglītības pārvalde
♦ 9. oktobrī latviešu valodas skolotāju
mazākumtautību skolās izbraukums pa rakst-
nieku dzīves vietām.
♦ 10. oktobrī Skolotāju dienas sarīkojums
Lūču kultūras namā.
♦ 13. oktobrī latviešu valodas un literatūras
skolotāju izbraukuma seminārs Aglonas
vidusskolā.
♦ 15. oktobrī rajona olimpiāde vācu valodā
10.-12. klasēm Preiļu Valsts ģimnāzijā.
Rajona bērnu un jauniešu centrs
♦ 8. oktobrī seminārs rajona izglītības

iestāžu teātrasporta pedagogiem.
♦ Līdz 10. oktobrim akcijas «Policijas dienas
skolās» ietvaros neklātienas konkurss rajona
skolu 8. – 9. klašu skolēniem, darbu iesūtīšana.
♦ 11. oktobrī piedalīšanās Latgales novada
mazpuku projektu forumā Malnavā.
Līvānu novads
♦ 11. oktobrī sacensības dambretē (pirmā
kārtā) Lāčplēša ielā 28.
♦ 12. oktobrī sacensības galda tenisā (pir-
mā kārtā) Lāčplēša ielā 28.
Riebiņu kultūras nams
♦ 11. oktobrī pulksten 22.00 NEHT diskotē-
ka. Rudens hits. Dj Grej un Dj «Cokai».
Stabulnieku kultūras nams
♦ 11. oktobrī pulksten 22.00 balli spēlē In-
ga un Normunds no Rēzeknes.